

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

28 päivänä marraskuuta 2019*

Talous- ja rahaliitto – Pankkiunioni – Yhteinen kriisinratkaisumekanismi (SRM) luottolaitoksia ja tiettyjä sijoituspalveluyrityksiä varten – Yhteinen kriisinratkaisurahasto (SRF) – Yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) päätös vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakaussmaksuista – Kumoamiskanne – Päätös koskee kantajaa suoraan ja erikseen – Tutkittavaksi ottaminen – Olennaiset menettelymääräykset – Päätöksen todistusvoimaiseksi saattaminen – Päätöksen hyväksymismenettely – Perusteluvelvollisuus – Tuomion vaikutusten rajoittaminen ajallisesti

Yhdistetyissä asioissa T-377/16, T-645/16 ja T-809/16,

Hypo Vorarlberg Bank AG, aiemmin Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, kotipaikka Bregenz (Itävalta), edustajinaan asianajajat G. Eisenberger ja A. Brenneis,

kantajana,

jota tukee

Italian tasavalta, asiamiehenään G. Palmieri,

väliintulijana asiassa T-645/16,

vastaan

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB), edustajinaan asianajajat B. Meyring, S. Schelo, T. Klupsch ja S. Ianc,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 263 artiklaan perustuvasta vaatimuksesta kumota ensinnäkin yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakaussmaksuista yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 15.4.2016 tehty päätös (SRB/ES/SRF/2016/06) ja toiseksi yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaussmaksujen mukauttamisesta yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 20.5.2016 tehty päätös (SRB/ES/SRF/2016/13), jolla täydennettiin yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakaussmaksuista yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 15.4.2016 tehtyä päätöstä, siltä osin kuin päätökset koskevat kantajaa,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. M. Collins sekä tuomarit M. Kancheva, R. Barents, J. Passer (esittelevä tuomari) ja G. De Baere,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

kirjaaja: hallintovirkamies N. Schall,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 13.2.2019 pidetyssä istunnossa esitetyn,
on antanut seuraavan

tuomion

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 Käsiteltävät asiat liittyvät pankkiunionin toiseen pilariin, joka koskee yhteistä kriisinratkaisumekanismia (SRM), joka on perustettu yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1). Kriisinratkaisumekanismin perustamisen tarkoituksena on tehostaa kriisinratkaisukehyksen yhdentymistä euroalueen jäsenvaltioissa ja niissä euroalueen ulkopuolisissa jäsenvaltioissa, jotka päättävät osallistua yhteiseen valvontamekanismiin (jäljempänä osallistuvat jäsenvaltiot).
- 2 Nämä asiat koskevat tarkemmin sanottuna asetuksen N:o 806/2014 67 artiklan 1 kohdan nojalla perustettua yhteistä kriisinratkaisurahastoa (SRF). Kriisinratkaisurahastoa rahoitetaan rahoituslaitoksilta kansallisella tasolla kannettavilla maksuilla, joihin kuuluu erityisesti saman asetuksen 67 artiklan 4 kohdan mukainen ennakollinen vakausmaksu. Mainitun asetuksen 3 artiklan 1 kohdan 13 alakohdan mukaan laitoksen käsitteellä tarkoitetaan luottolaitosta tai sijoituspalveluyritystä, joka kuuluu saman asetuksen 2 artiklan c alakohdan mukaisesti konsolidoidun valvonnan piiriin. Maksut siirretään Euroopan unionin tasolla Brysselissä 21.5.2014 allekirjoitetun, kriisinratkaisurahastoon maksettavien vakausmaksujen siirtämistä ja yhdistämistä koskevan hallitustenvälisen sopimuksen (jäljempänä hallitustenvälinen sopimus) mukaisesti.
- 3 Asetuksen N:o 806/2014 70 artiklassa, jonka otsikko on ”Ennakolliset vakausmaksut”, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin laitoksen yksilöllinen vakausmaksu kerätään vähintään vuosittain, ja se on sama kuin sen velkojen määrä (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset, suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat), josta on vähennetty suojatut talletukset.

2. Kriisinratkaisuneuvosto laskee kunakin vuonna EKP:tä tai kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa yksilölliset vakausmaksut varmistaakseen, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten maksettavat rahoitusosuudet eivät ylitä 12,5:tä prosenttia tavoitetasosta.

Yksittäisten laitosten vakausmaksujen laskenta perustuu kunakin vuonna seuraaviin:

- a) kiinteä vakausmaksu, joka perustuu laitoksen velkojen määrään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset) suhteessa kaikkien kyseisen jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten velkojen kokonaismäärään (poislukien omat varat ja suojatut talletukset); ja
- b) riskiprofiiliin mukautettu vakausmaksu, joka perustuu direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdassa säädettyihin perusteisiin ja jossa otetaan huomioon suhteellisuusperiaate luomatta vääristymiä jäsenvaltioiden pankkialan rakenteiden välille.

Kiinteän vakaussmaksun ja riskiprofiiliin mukautetun vakaussmaksun välisessä suhteessa on otettava huomioon vakaussmaksujen tasapuolinen jakautuminen erityyppisten pankkien kesken.

Joka tapauksessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten yksilöllisten vakaussmaksujen a ja b alakohdan mukaisesti laskettu kokonaismäärä ei saa vuositasona ylittää 12,5:tä prosenttia tavoitetasosta.

--

6. Sovelletaan komission direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksymiä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään käsitettä vakaussmaksujen mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin.

7. Neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta 6 kohdassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten muodostamassa kehyksessä täytäntöönpanosäädöksiä 1, 2 ja 3 kohdan täytäntöönpanoedellytysten määrittämiseksi erityisesti seuraavien suhteen:

- a) yksilöllisten vakaussmaksujen laskennassa käytettävän menetelmän soveltaminen;
- b) käytännön menettelyt, joilla laitoksille yksilöidään delegoidussa säädöksessä määritetyt riskitekijät.”

4 Asetusta N:o 806/2014 on mainittujen ennakkollisten vakaussmaksujen osalta täydennetty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen osalta 19.12.2014 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1).

5 Lisäksi asetuksessa N:o 806/2014 ja täytäntöönpanoasetuksessa 2015/81 viitataan tiettyihin säännöksiin, jotka sisältyvät kahteen muuhun säädökseen eli

- yhtäältä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviin 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) ja
- toisaalta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annettuun Euroopan komission delegoituun asetukseen (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44).

6 Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB, jäljempänä kriisinratkaisuneuvosto) on perustettu unionin virastoksi (asetuksen N:o 806/2014 42 artikla). Siihen kuuluvat muun muassa täysistunto ja johdon istunto (asetuksen N:o 806/2014 43 artiklan 5 kohta). Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto toteuttaa kaikki päätökset asetuksen N:o 806/2014 täytäntöönpanemiseksi, jollei mainitussa asetuksessa toisin säädetä (asetuksen N:o 806/2014 54 artiklan 1 kohdan b alakohta).

7 Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto antoi 29.4.2015 tekemällään päätöksellä (SRB/PS/2015/8) kriisinratkaisuneuvoston johdon istuntoa koskevat menettelysäännöt (jäljempänä menettelysäännöt).

8 Menettelysääntöjen 9 artiklan 1–3 kohdassa määrätään seuraavaa:

”1. Päätöksenteossa voidaan soveltaa myös kirjallista menettelyä, ellei vähintään kaksi 3 artiklan 1 kohdassa mainituista johdon istunnon jäsenistä, jotka osallistuvat kirjalliseen menettelyyn, vastusta sitä ensimmäisten 48 tunnin kuluessa kyseisen kirjallisen menettelyn aloittamisesta. Tällöin asia merkitään seuraavan johdon istunnon esityslistalle.

2. Kirjallinen menettely edellyttää yleensä, että kullakin johdon istunnon jäsenellä on mahdollisuus käyttää asian tutkimiseen vähintään viisi arkipäivää. Jos vaaditaan kiireellistä toimintaa, puheenjohtaja voi vahvistaa lyhyemmän ajan yksimielisen päätöksen tekemistä varten. Ajan lyhentäminen on perusteltava.

3. Jos yksimielisyyttä ei voida saavuttaa kirjallisessa menettelyssä, puheenjohtaja voi aloittaa 8 artiklan mukaisen tavanomaisen äänestysmenettelyn.”

Asian tausta

- 9 Kantaja Hypo Vorarlberg Bank AG, aiemmin Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG, on osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautunut luottolaitos.
- 10 Kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto päätti yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakauseräistä 15.4.2016 tekemällään päätöksellä (SRB/ES/SRF/2016/06, jäljempänä ensimmäinen riidanalainen päätös) asetuksen N:o 806/2014 54 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 70 artiklan 2 kohdan nojalla kunkin laitoksen, muun muassa kantajan, ennakollisen vakauserän määrän vuodelta 2016. Kyseisen päätöksen liite sisältää taulukkomuodossa kaikkien laitosten vuoden 2016 ennakollisten vakauseräisten määrät sekä tietyn määrän muita kohtia, kuten ”Method (EA)” (menetelmä (euroalue)) ja ”Risk adjustment factor in the EA environment” (riskiprofiiliin euroalueen ympäristössä perustuva mukautuskerroin).
- 11 Samana päivänä kriisinratkaisuneuvosto toimitti kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille jäljennöksen tiedostoista, jotka koskivat niiden toimivaltaan kuuluvilla alueilla sijaitsevia laitoksia.
- 12 Finanzmarktaufsichtsbehörde (rahoitusmarkkinoiden valvontaviranomainen, Itävalta), jolla on asetuksen N:o 806/2014 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitetun kriisinratkaisuviranomaisen asema Itävallassa (jäljempänä Itävallan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen), velvoitti kantajan 26.4.2016 päivätyllä perintäilmoituksella maksamaan 20.5.2016 mennessä yhdelle pankkitileistään tietyn määrän ennakollisia vakauseräisiä.
- 13 Kantaja pyysi 11.5.2016 Itävallan kansallista kriisinratkaisuviranomaista toimittamaan sille kaikki itseään koskevat kriisinratkaisuneuvoston laskelmat, päätökset ja muut asiakirjat.
- 14 Kantaja maksoi 19.5.2016 vuoden 2016 ennakollisen vakauseräisensä tilisiirtona Itävallan kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle.
- 15 Kriisinratkaisuneuvosto alensi kantajan vakauseräistä vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakauseräisten mukauttamisesta 20.5.2016 tekemällään päätöksellä (SRB/ES/SRF/2016/13, jäljempänä toinen riidanalainen päätös), jolla täydennettiin ensimmäistä riidanalaista päätöstä.
- 16 Kyseisen päätöksen liitteessä ilmoitetaan kunkin laitoksen osalta vuoden 2016 ennakollisten vakauseräisten alkuperäiset määrät, vuoden 2016 ennakollisten vakauseräisten määrät ns. IPS-vaikutuksen (laitosten suojajärjestelmän jäsenyyttä koskevan indikaattorin vaikutuksen) jälkeen ja näiden määrien välinen erotus sekä erityisesti menetelmä (euroalue) ja riskiprofiiliin euroalueen ympäristössä perustuva mukautuskerroin.
- 17 Kriisinratkaisuneuvosto toimitti 22.5.2016 kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille jäljennöksen tiedostosta, joka koski niiden toimivaltaan kuuluvilla alueilla sijaitsevia laitoksia. Lisäksi toimitettiin toinen riidanalainen päätös sellaisen kriisinratkaisuneuvoston varapuheenjohtajan allekirjoittaman kirjeen liitteenä, joka koski vuoden 2016 ennakollisten vakauseräisten mukauttamista ja oli lähetetty kaikille kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, sekä mallikirje, joka koski vuoden 2016 ennakollisten

vakaussmaksujen mukauttamista, jotta varmistettaisiin yhdenmukainen tiedoksi antaminen kaikille laitoksille, mutta jätettiin mainitun kirjeen toimittaminen laitoksille kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten harkintavaltaan.

- 18 Itävallan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen lähetti kantajalle 23.5.2016 toisen perintäilmoituksen, jonka otsikko oli ”Information zum Beitrag zum Abwicklungsfonds 2016” (tiedot yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuonna 2016 suoritettavasta vakaussmaksusta), jolla se ilmoitti sille sen vuoden 2016 ennakollisten vakaussmaksujen mukauttamisesta ja jonka liitteenä oli kriisinratkaisuneuvoston 23.5.2016 päivätty kirje. Kyseisen ilmoituksen mukaan vuoden 2016 vakaussmaksu oli laskettu virheellisesti ja kantajan maksu oli ollut liian suuri. Lisäksi täsmennettiin, että kyseinen määrä palautettaisiin vasta vuonna 2017. Toista riidanalaista päätöstä ei ollut liitetty tähän ilmoitukseen.
- 19 Tässä yhteydessä vuoden 2016 ennakollisia vakaussmaksuja koskevassa alkuperäisessä laskelmassa (sellaisena kuin kriisinratkaisuneuvosto hyväksyi sen ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä) oli laskettu väärin indikaattori, joka koskee delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun laitosten suojajärjestelmään kuulumista, siltä osin kuin on kyse delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklassa säädetyn riskiprofiilin mukauttamisesta. Kriisinratkaisuneuvosto korjasi kyseisen laskuvirheen toisessa riidanalaisessa päätöksessä. Vaikka kantaja ei kuulu laitosten suojajärjestelmään, ennakollisten vakaussmaksujen laskemiseen käytetty menetelmä edellytti uuden laskelman tekemistä myös kaikkien muiden sellaisten (kantajan kaltaisten) laitosten osalta, jotka maksavat riskiprofiiliin perustuvaa vakaussmaksua. Oikaistun laskelman tuloksena kantajan maksuvelvollisuus vuoden 2016 ennakollisen vakaussmaksun osalta aleni hieman. Koska kantaja oli jo maksanut vuoden 2016 ennakollisen vakaussmaksun alkuperäisen laskelman perusteella, sillä oli oikeus palautukseen.
- 20 Osallistuvien jäsenvaltioiden oli siirrettävä vuoden 2016 ennakolliset vakaussmaksut kriisinratkaisurahastoon viimeistään 30.6.2016 (ks. hallitustenvälisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohta).
- 21 Kantaja pyysi 14.6.2016 uudelleen Itävallan kansallista kriisinratkaisuviranomaista toimittamaan sille tiettyjä asiakirjoja, muun muassa ensimmäisen ja toisen riidanalaisen päätöksen (jäljempänä yhdessä riidanalaiset päätökset), jotka oli mainittu 26.4. ja 23.5.2016 lähetetyissä perintäilmoituksissa. Se pyysi lisäksi liikaa maksetun määrän välitöntä palauttamista.
- 22 Itävallan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen toimitti 28.6.2016 päivätyllä kirjeellä kantajalle toisen riidanalaisen päätöksen ilman sen liitettä.
- 23 Kantaja pyysi 7.7.2016 uudelleen Itävallan kansallista kriisinratkaisuviranomaista toimittamaan sille pyydettyt asiakirjat ja esitti tämän pyynnön myös kriisinratkaisuneuvostolle.
- 24 Kantaja sai kriisinratkaisuneuvostolta 2.8.2016 kirjeen, jossa se vahvisti asiakirjojen toimittamista koskevan pyynnön vastaanottamisen ja pahoitteli vastauksensa viivästymistä vedoten välttämättömiin yksiköiden välisiin neuvotteluihin.
- 25 Kriisinratkaisuneuvosto toimitti 20.9.2016 kantajalle ensimmäisen riidanalaisen päätöksen ilman sen liitettä.

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten ja väliintulijan vaatimukset

- 26 Kantaja nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 14.7., 7.9. ja 18.11.2016 toimittamillaan asiakirjoilla kanteet, jotka kirjattiin numeroilla T-377/16, T-645/16 ja T-809/16.

- 27 Kantaja jätti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 16.9.2016 toimitetulla erillisellä asiakirjalla välitoimihakemuksen, jossa vaaditaan yhtäältä, että ensimmäistä riidanalaista päätöstä lykätään ja toisaalta, että kriisinratkaisuneuvosto palauttaa sille väliaikaisesti sen vakausmaksun siihen saakka, kunnes kumoamiskanne on ratkaistu.
- 28 Italian tasavalta pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 22.12.2016 toimittamallaan asiakirjalla saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen kantajan vaatimuksia asiassa T-645/16.
- 29 Välitoimihakemus hylättiin 6.2.2017 annetulla määräyksellä Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank v. SRB (T-645/16 R, ei julkaistu, EU:T:2017:62) kiireellisyysedellytyksen täyttymättä jäämisen vuoksi. Päätettiin, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.
- 30 Unionin yleisen tuomioistuimen kahdeksannen jaoston puheenjohtaja hyväksyi 9.2.2017 tekemällään päätöksellä Italian tasavallan väliintulohakemuksen asiassa T-645/16.
- 31 Koska pääasian asianosaiset ovat ottaneet kantaa mahdolliseen asioiden yhdistämiseen oikeudenkäyntiasiakirjoissa, kahdeksannen jaoston puheenjohtaja päätti 8.11.2018 unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 68 artiklan nojalla yhdistää edellä mainitut kolme asiaa käsittelyn suullista vaihetta ja käsittelyn päätteeksi annettavaa ratkaisua varten.
- 32 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti työjärjestyksensä 89 artiklan nojalla 9.10.2017 annetulla ensimmäisellä prosessinjohtotoimella kriisinratkaisuneuvostoa esittämään täydellisen jäljennöksen riidanalaisten päätöksen alkuperäiskappaleista ja niiden liitteistä.
- 33 Kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti 26.10.2017 päivätyllä asiakirjalla, ettei se pysty noudattamaan 9.10.2017 määrättyä prosessinjohtotoimea, ja vetosi erityisesti riidanalaisten päätösten liitteisiin sisältyvien tietojen luottamuksellisuuteen.
- 34 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi asian selvittämistoimista 14.12.2017 antamallaan määräyksellä (jäljempänä ensimmäinen määräys) yhtäältä Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan ensimmäisen kohdan ja toisaalta sen työjärjestyksen 91 artiklan b alakohdan, 92 artiklan 3 kohdan sekä 103 artiklan perusteella kriisinratkaisuneuvoston toimittamaan täydellisen jäljennöksen riidanalaisten päätösten alkuperäiskappaleista, mukaan lukien niiden liitteet, luottamuksellisena ja ei-luottamuksellisena versiona.
- 35 Kriisinratkaisuneuvosto vastasi ensimmäiseen määräykseen 15.1.2018 päivätyllä asiakirjalla ja toimitti luottamuksellisen ja ei-luottamuksellisen version neljästä asiakirjasta eli ensimmäisen riidanalaisen päätöksen osalta kaksi asiakirjaa ja toisen riidanalaisen päätöksen osalta kaksi asiakirjaa, jotka olivat kummankin päätöksen osalta vastaavat: ensinnäkin riidanalaisen päätöksen tekstin osalta PDF-muotoisen skannatun kappaleen kaksisivuisesta, allekirjoitetusta paperiasiakirjasta ja toiseksi numerotietoa sisältävän PDF-muotoisen sähköisen asiakirjan, joka muodostaa kyseisen päätöksen liitteen.
- 36 Unionin yleinen tuomioistuin määräsi kriisinratkaisuneuvoston ensimmäiseen määräykseen antaman vastauksen perusteella 12.3.2018 toisesta prosessinjohtotoimesta ja kehotti kriisinratkaisuneuvostoa ensinnäkin selvittämään, missä muodossa liitteet olivat silloin, kun riidanalaiset päätökset tehtiin, toiseksi siinä tapauksessa, että liitteet oli esitetty sähköisessä muodossa, antamaan niitä koskevan selvityksen ja toimittamaan kaikki tarvittavat todistusvoimaiseksi saattamista koskevat tekniset tiedot sen osoittamiseksi, että unionin yleisessä tuomioistuimessa PDF-muodossa esitetty sähköinen aineisto vastaa 15.4. ja 20.5.2016 pidetyissä kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon kokouksissa konkreettisesti allekirjoitettavana ollutta ja hyväksyttyä aineistoa, ja kolmanneksi esittämään huomautuksensa riidanalaisten päätösten oikeudellisesta olemassaolosta ja olennaisten menettelymääräysten noudattamisesta.

- 37 Kriisinratkaisuneuvosto vastasi toiseen prosessinjohtotoimeen 27.3.2018 päivätyllä asiakirjalla. Edellä 36 kohdassa mainitun toisen kehotuksen osalta kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti, ettei se voi noudattaa sitä tiettyjen esitettäväksi määrättyjen asiakirjojen luottamuksellisuuden vuoksi, ja pyysi asian selvittämistoimen määräämistä.
- 38 Unionin yleinen tuomioistuin antoi 2.5.2018 uuden määräyksen asian selvittämistoimista ja määräsi kriisinratkaisuneuvoston noudattamaan toista, 12.3.2018 annettuun prosessinjohtotoimeen sisältyvää vaatimusta (jäljempänä toinen määräys).
- 39 Kantaja esitti 9.5.2018 päivätyllä kirjeellä, joka liitettiin oikeudenkäyntiasiakirjoihin 22.5.2018 tehdyllä päätöksellä, uusia todisteita eli kuusi kriisinratkaisuneuvoston välipäätöstä, joissa vahvistettiin kertoimet vuoden 2016 vakausmaksujen laskentamenetelmää varten.
- 40 Kriisinratkaisuneuvosto noudatti toista määräystä 18.5.2018 päivätyllä asiakirjalla, jota oikaistiin 29.6.2018, ja esitti luottamuksellisen ja ei-luottamuksellisen version asiakirjasta, jonka otsikko oli ”Tekniset tiedot tunnistamisesta”, neljä kriisinratkaisuneuvoston sähköpostiviestiä, jotka oli lähetetty 13.4.2016 kello 17.41, 15.4.2016 kello 19.04 ja 20.06 ja 19.5.2016 kello 21.25, sekä USB-muistitikun, joka sisälsi kaksi XLSX-muotoista ja kaksi TXT-muotoista tiedostoa.
- 41 Unionin yleinen tuomioistuin poisti työjärjestyksensä 103 artiklan 1 kohdan mukaisen tutkinnan jälkeen 12.7.2018 tekemällään päätöksellä asiakirja-aineistosta kriisinratkaisuneuvoston vastauksena ensimmäiseen ja toiseen määräykseen toimittamien asiakirjojen luottamukselliset versiot, lukuun ottamatta kriisinratkaisuneuvoston 18.5.2018 toimittamalla USB-muistitikulla olevia TXT-tiedostoja, jotka eivät sisältäneet mitään luottamuksellisia tietoja ja jotka sisällytettiin asiakirja-aineistoon paperimuodossa.
- 42 Unionin yleinen tuomioistuin kehotti 12.7.2018 työjärjestyksen 89 artiklan nojalla toteuttamallaan kolmannella prosessinjohtotoimella kantajaa ja väliintulijaa esittämään huomautuksensa kriisinratkaisuneuvoston vastauksista edellä 32, 34, 36 ja 38 kohdassa tarkoitettuihin prosessinjohtotoimiin ja asian selvittämistoimiin.
- 43 Kantaja esitti huomautuksensa 30.7.2018 päivätyssä asiakirjassa. Väliintulija ei esittänyt huomautuksia.
- 44 Unionin yleinen tuomioistuin päätti kahdeksannen jaostonsa ehdotuksesta siirtää asiat laajennetulle ratkaisukokoonpanolle työjärjestyksensä 28 artiklan nojalla.
- 45 Kantaja vaatii numerolla T-377/16 kirjatussa kanteessa, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa riidanalaiset päätökset
 - toissijaisesti kumoaa toisen riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään, että liikaa suoritettua maksun palauttaminen on tehtävä kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2017 suoritettavien maksujen vahvistamisen yhteydessä
 - velvoittaa kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 46 Kantaja vaatii numerolla T-645/16 kirjatussa kanteessa, että unionin yleinen tuomioistuin
- kumoaa ensimmäisen riidanalaisen päätöksen ainakin siltä osin kuin se koskee kantajaa
 - velvoittaa kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 47 Kantaja vaatii numerolla T-809/16 kirjatussa kanteessa, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaiset päätökset ainakin siltä osin kuin ne koskevat kantajaa
- velvoittaa kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

48 Kriisinratkaisuneuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- toteaa, että jokainen kolmesta kanteesta, jotka on kirjattu numeroilla T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, on jätettävä tutkimatta, tai vaihtoehtoisesti hylkää kanteet perusteettomina
- kussakin kolmessa kanteessa, jotka on kirjattu numeroilla T-377/16, T-645/16 ja T-809/16 – mikäli unionin yleinen tuomioistuin katsoisi, että yksi tai useampi kantajan esittämistä kanneperusteista on hyväksyttävä – rajaa pätemättömäksi julistamisen ajallisia vaikutuksia siten, että ne tulevat voimaan vasta kuusi kuukautta sen jälkeen, kun tuomio on käsiteltävässä asiassa saanut lainvoiman
- kussakin kolmessa kanteessa, jotka on kirjattu numeroilla T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, velvoittaa kantajan joka tapauksessa korvaamaan kriisinratkaisuneuvostolle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut ja oikeudelliset kulut
- asioissa T-645/16 ja T-809/16 siltä varalta, että unionin yleinen tuomioistuin toteaa, että kaikki kantajan asioissa T-377/16, T-645/16 ja T-809/16 nostamat kumoamiskanteet tai osa niistä on otettava tutkittavaksi, yhdistää nämä asiat työjärjestyksensä 68 artiklan mukaisesti.

49 Asiassa T-645/16 Italian tasavalta vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi
- hyväksyy sen toisen kanneperusteen ilman, että muista kanneperusteista on tarpeen lausua.

Oikeudellinen arviointi

Tutkittavaksi ottaminen

- 50 Kriisinratkaisuneuvosto muistuttaa ensinnäkin, että kumoamiskanne voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan, jos se nostetaan sellaista toimea vastaan, jolla on tähdätty oikeusvaikutusten aikaansaamiseen suhteessa kolmansiin, mistä ei ole kyse ensimmäisessä eikä toisessa riidanalaisessa päätöksessä. Se, että kriisinratkaisuneuvoston johdon istunto hyväksyi vuoden 2016 ennakollisten vakaumaksujen määrät ja toimitti tulokset myöhemmin kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, ei luo laitoksille mitään velvoitteita. Tällainen velvoite syntyy vain, jos ja kun toimivaltainen kansallinen kriisinratkaisuviranomainen antaa kansallisen oikeuden nojalla oikeudellisen asiakirjan.
- 51 Kriisinratkaisuneuvosto väittää toiseksi, ettei sen päätöksiä ole osoitettu kantajalle (asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohta) ja etteivät riidanalaiset päätökset koske kantajaa suoraan. Kriisinratkaisuneuvosto laskee kunkin laitoksen maksettavaksi kuuluvat ennakolliset vakaumaksut delegoidussa asetuksessa 2015/63 ja täytäntöönpanoasetuksessa 2015/81 kuvatus menetelmän mukaisesti tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa (täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artikla ja asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohta). Kyseisellä kriisinratkaisuneuvoston laskelmalla ei sen mukaan ole välitöntä oikeusvaikutusta suhteessa laitokseen, koska se ei itsessään vaikuta laitosten oikeudelliseen asemaan. Vaikka kriisinratkaisuneuvosto osallistuu kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tavoin vakaumaksujen määrää koskevien laskelmien valmisteluun, laitoksiin kohdistuu sen mukaan suoria vaikutuksia vasta silloin, kun kansalliset

kriisinratkaisuviranomaiset keräävät maksut. Vain kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla – ei kriisinratkaisuneuvostolla – on toimivalta valvoa ja tarvittaessa määrätä, että laitokset maksavat vakauseräyksen oikein sovellettavan kansallisen prosessioikeuden ja aineellisen oikeuden mukaisesti.

- 52 Antaessaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille vastuun ennakollisten vakauseräyksen keräämisestä unionin lainsäätäjä on kriisinratkaisuneuvoston mukaan päättänyt, että kansalliset viranomaiset keräävät kyseiset kriisinratkaisuneuvoston laskemat maksut sen toimivallan nojalla, joka niille on annettu kansallisessa prosessioikeudessa ja aineellisessa oikeudessa. Sen mukaan tämä on lisäksi hallitustenvälisen sopimuksen taustalla olevien perustelujen mukaista. Näin ollen kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kansallisen oikeutensa nojalla toteuttamat toimet on kriisinratkaisuneuvoston mukaan riitautettava kansallisissa tuomioistuimissa, ja kansalliset tuomioistuimet voivat siinä tapauksessa, että unionin toimielinten tai virastojen toimien pätevyyttä tai tulkintaa koskevia kysymyksiä nousee esiin, pyytää unionin tuomioistuimelta ennakkoratkaisua SEUT 267 artiklan nojalla. Sillä, että Bundesverwaltungsgericht (liittovaltion ylin hallintotuomioistuin, Itävalta) katsoi 24.8.2016 antamassaan tuomiossa, että ainoastaan unionin tuomioistuimella oli toimivalta käsitellä ennakollisten vakauseräyksen laskemista ja keräämistä koskeva kumoamiskanne, ei kriisinratkaisuneuvoston mukaan ole merkitystä, koska tällaisella kansallisen tuomioistuimen ratkaisulla ei ole mitään merkitystä käsiteltävässä asiassa. Kriisinratkaisuneuvoston mukaan ainoastaan unionin tuomioistuin on nimittäin toimivaltainen määrittämään sen toimivallan.
- 53 Kriisinratkaisuneuvosto väittää kolmanneksi, että unionin yleisen tuomioistuimen on tarkistettava viran puolesta, onko SEUT 263 artiklan 6 kohdassa määrätty määräaika noudatettu ja hylättävä kanne, jos näin ei ole. Kriisinratkaisuneuvosto huomauttaa, että riidanalaisia päätöksiä ei ole julkaistu vaan että ne on annettu tiedoksi kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, jotka ovat niiden adressaatteja, ja että kantaja ei kuulu mainittuihin adressaatteihin. Se on kuitenkin kriisinratkaisuneuvoston mukaan saanut tiedon riidanalaisista päätöksistä muilla keinoin. Sen olisi kriisinratkaisuneuvoston mukaan siis pitänyt nostaa kanne kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jolloin se sai niistä tiedon, eli kun se sai tietää niiden olennaisen sisällön.
- 54 Kriisinratkaisuneuvoston mukaan Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 lähettämä perintäilmoitus sisälsi riittävän tarkkoja tietoja, jotta kantaja saattoi perehtyä tarvittavalla tavalla ensimmäiseen riidanalaiseen päätökseen, joten kanteen nostamisen määräaika alkoi kulua 27.4.2016 eli mainitun ilmoituksen vastaanottamispäivästä ja umpeutui 7.7.2016. Näin ollen kriisinratkaisuneuvosto väittää, että kolme kannetta nostettiin asetetun määräajan päättymisen jälkeen ja että ne ovat myöhässä ensimmäisen riidanalaisen päätöksen osalta. Tämä vaikuttaa sen mukaan kanteiden tutkittavaksi ottamiseen myös toisen riidanalaisen päätöksen osalta. Koska viimeksi mainitulla päätöksellä pyritään nimittäin kriisinratkaisuneuvoston mukaan ainoastaan alentamaan vuoden 2016 ennakollisen vakauseräyksen määrää, kantajalla ei sen mukaan ole oikeudellista intressiä riitauttaa sitä erikseen. Numerolla T-809/16 kirjatun kanteen yhteydessä kriisinratkaisuneuvosto täsmentää lisäksi, että kantaja vastaanotti Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 23.5.2016 lähettämän perintäilmoituksen 27.5.2016, joten erityisesti myös kyseinen kanne on jätettävä tutkimatta määräajan ylittymisen vuoksi.
- 55 Kriisinratkaisuneuvosto väittää neljänneksi numeroilla T-645/16 ja T-809/16 kirjatuista kanteista, että ne on jätettävä tutkimatta, koska niillä on sama kohde ja ne koskevat samoja asianosaisia kuin numerolla T-377/16 kirjattu kanne.
- 56 Kriisinratkaisuneuvosto katsoo viidenneksi numerolla T-809/16 kirjatun kanteen osalta, että kantajan esittämä väite, jonka mukaan oikeus tutustua kriisinratkaisuneuvoston päätöksiin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL 2001, L 145, s 43) nojalla vastaa kyseisten päätösten virallista tiedoksi antamista adressaatille ja muodostaa kumoamiskanteen nostamiselle asetetun määräajan uuden alkamisajankohdan, on virheellinen. Kriisinratkaisuneuvoston mukaan päätösten adressaatit nimittäin yksilöidään silloin, kun päätökset tehdään, ja yksilöinti

tapahtuu asiaan sovellettavien oikeussääntöjen perusteella. Se, että nämä päätökset myöhemmin annetaan tiedoksi kolmansille osapuolille, ei sen mukaan merkitse sitä, että viimeksi mainittuja olisi pidettävä päätösten adressaatteina. Näin ollen kolmas kanne, jolla on aivan sama kohde, joka koskee samoja asianosaisia, jonka kanneperusteet ovat samat ja joka on nostettu samoista päätöksistä kuin kaksi ensimmäistä kannetta, on kriisinratkaisuneuvoston mukaan jätettävä tutkimatta.

- 57 Kantaja kiistää nämä väitteet ja katsoo, että kyseiset kolme kannetta on otettava tutkittaviksi.
- 58 SEUT 263 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta säädöksestä tai säädöksestä, joka koskee häntä suoraan ja erikseen, sekä sääntelytoimesta, joka koskee häntä suoraan ja joka ei edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä.
- 59 Näin ollen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa rajataan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nostamat kumoamiskanteet kolmentyyppisiin toimiin eli ensinnäkin hänelle osoitettuihin toimiin, toiseksi toimiin, joita ei ole osoitettu hänelle mutta jotka koskevat häntä suoraan ja erikseen, ja kolmanneksi sääntelytoimiin, joita ei ole osoitettu hänelle mutta jotka koskevat häntä suoraan ja jotka eivät edellytä täytäntöönpanotoimenpiteitä (ks. määräys 10.12.2013, von Storch ym. v. EKP, T-492/12, ei julkaistu, EU:T:2013:702, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 60 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan osalta, että kumoamiskanteen kohteeksi kelpaavia toimia tai päätöksiä ovat vain sellaiset toimenpiteet, joilla on sitovia oikeusvaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi (ks. määräys 21.4.2016, Borde ja Carbonium v. komissio, C-279/15 P, ei julkaistu, EU:C:2016:297, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 61 Silloin kun on kyse toimista tai päätöksistä, jotka tehdään monivaiheisessa menettelyssä eli esimerkiksi sisäisessä menettelyssä, kannekelpoisia ovat lisäksi ainoastaan sellaiset toimenpiteet, joissa lopullisesti vahvistetaan asianomaisen toimielimen kanta kyseisen menettelyn päätteeksi, eivätkä menettelyn kuluessa toteutetut toimenpiteet, joilla valmistellaan lopullista päätöstä (ks. määräys 9.3.2016, Port autonome du Centre et de l'Ouest ym. v. komissio, T-438/15, EU:T:2016:142, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 62 Lisäksi oikeuskäytännöstä ilmenee, että silloin, kun muu kuin etuoikeutettu kantaja nostaa kumoamiskanteen toimesta, jota ei ole osoitettu sille, vaatimus siitä, että riidanalaisen toimen sitovien oikeusvaikutusten on vaikutettava kantajan etuihin muuttaen tämän oikeusasemaa selvästi, menee päällekkäin SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa asetettujen vaatimusten kanssa (ks. määräys 6.3.2014, Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development v. komissio, C-248/12 P, ei julkaistu, EU:C:2014:137, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 63 Tässä yhteydessä on mainittava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhtäältä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, jolle päätöstä ei ole osoitettu, voi väittää, että päätös koskee sitä erikseen, ainoastaan, jos päätös vaikuttaa siihen sille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (tuomio 15.7.1963, Plaumann v. komissio, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223 ja tuomio 2.4.1998, Greenpeace Council ym. v. komissio, C-321/95 P, 7 ja 28 kohta).
- 64 Toisaalta vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan edellytys siitä, että kanteen kohteena olevan päätöksen pitää koskea luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä suoraan, vaatii täytyäkseen sen, että riidanalaisella toimella on välittömiä vaikutuksia yksityisen oikeusasemaan ja ettei se jätä niille, joille se on osoitettu ja joiden tehtävänä on sen toimeenpano, ollenkaan harkintavaltaa, jolloin toimeenpano on puhtaasti automaattista ja perustuu yksinomaan unionin lainsäädäntöön eikä edellytä välissä olevien sääntöjen soveltamista (ks. tuomio 22.3.2007, Regione Siciliana v. komissio, C-15/06 P, EU:C:2007:183, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 65 Oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin, että vaikka se, että riidanalaisella toimella olisi vaikutuksia yksityisten oikeusasemaan, edellyttää väistämättä täytäntöönpanotoimenpiteiden toteuttamista, vaatimus, jonka mukaan toimen on koskettava henkilöä suoraan, katsotaan kuitenkin täyttyneeksi, mikäli tällä toimella asetetaan henkilölle, jolle toimi on osoitettu, velvollisuuksia toimen täytäntöönpanemiseksi ja mikäli tämän henkilön on automaattisesti toteuttava toimenpiteitä, joilla muutetaan kantajan oikeusasemaa (ks. vastaavasti tuomio 7.7.2015, Federcoopesca ym. v. komissio, T-312/14, EU:T:2015:472, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 66 Kuten julkisasiamies Wathelet on muistuttanut ratkaisuehdotuksessaan Stichting Woonpunt ym. v. komissio (C-132/12 P, EU:C:2013:335, 68 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), jäsenvaltioiden harkintavallan puuttuminen poistaa sen seikan, ettei unionin toimen ja yksityisen oikeussubjektin välillä ilmeisestikään olisi suoraa yhteyttä. Toisin sanoen on niin, että jotta toimi ei koskisi henkilöä suoraan, ei unionin toimen täytäntöönpanemiseksi tarkoitetun välissä olevan toimen toteuttajan harkintavalta voi olla pelkästään muodollista. Harkintavallan puuttumisen on oltava alkuperänä sille, että toimi oikeudellisesti koskee kantajaa suoraan.
- 67 Käsiteltävässä asiassa on ensinnäkin todettava, että sovellettavasta lainsäädännöstä ja erityisesti asetuksen N:o 806/2014 54 artiklan 1 kohdan b alakohdasta sekä saman asetuksen 70 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että sekä yksilöllisten vakauseräyksen konkreettinen laskija että maksujen vahvistamista koskevan päätöksen tekijä on kriisinratkaisuneuvosto. Kriisinratkaisuneuvoston ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten välinen yhteistyö ei muuta tätä toteamusta (määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 27 kohta).
- 68 Ainoastaan kriisinratkaisuneuvostolla on näet toimivalta ”EKP:tä tai kansallista toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja tiiviissä yhteistyössä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa” (asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohta) laskea laitosten ennakolliset vakauseräyksen maksut. Kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla on lisäksi unionin oikeuteen perustuva velvollisuus kerätä kyseiset maksut sellaisina, kuin ne on vahvistettu kriisinratkaisuneuvoston päätöksessä (asetuksen N:o 806/2014 67 artiklan 4 kohta).
- 69 Kriisinratkaisuneuvoston päätökset, joilla vahvistetaan asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan nojalla ennakolliset vakauseräyksen maksut, ovat siis luonteeltaan lopullisia.
- 70 Riidanalaisia päätöksiä ei näin ollen voida luokitella puhtaasti valmisteleviksi toimenpiteiksi tai menettelyn aikaisiksi toimenpiteiksi, koska niillä vahvistetaan lopullisesti kriisinratkaisuneuvoston kanta vakauseräyksiin menettelyn päätteeksi.
- 71 Toiseksi on mainittava, että täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 5 artiklan eri kieliversioiden välisistä terminologisista vaihteluista riippumatta elimiä, joille ennakollisten vakauseräyksen vahvistamista koskevan päätöksen tehnyt kriisinratkaisuneuvosto on kyseisen päätöksen osoittanut, ovat kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset eivätkä laitokset. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ovat tosiasiallisesti ja sovellettavan lainsäädännön täytäntöönpanemiseksi ainoat elimet, joille kyseisen päätöksen tekijän on lähetettävä kyseinen päätös, ja ne ovat näin ollen viime kädessä kyseisen päätöksen adressaatteja SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettulla tavalla (määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 28 kohta).
- 72 Toteamusta siitä, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset ovat kriisinratkaisuneuvoston päätöksen SEUT 263 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettuja adressaatteja, tukee sitä paitsi se, että ne ovat asetuksella N:o 806/2014 käyttöön otetussa järjestelmässä vastuussa kriisinratkaisuneuvoston päättämien yksilöllisten vakauseräyksen keräämisestä laitoksilta kyseisen asetuksen 67 artiklan 4 kohdan mukaisesti (määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 29 kohta).

- 73 Vaikka laitokset eivät ole riidanalaisten päätösten adressaatteja, toisin kuin väliintulija väittää, kyseiset päätökset koskevat kuitenkin niitä erikseen ja suoraan, koska ne vaikuttavat niihin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella laitokset erottuvat kaikista muista, ja ne voidaan tästä syystä yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu, ja koska kyseisillä päätöksillä on välittömiä vaikutuksia laitosten oikeusasemaan eikä niillä jätetä niiden adressaateille, jotka ovat vastuussa niiden täytäntöönpanosta, mitään harkintavaltaa.
- 74 Tältä osin on yhtäältä todettava, että riidanalaisissa päätöksissä mainitaan erikseen kaikki laitokset ja vahvistetaan niiden yksilölliset maksut, tai toisen riidanalaisen päätöksen tapauksessa mukautetaan näitä maksuja. Tästä seuraa, että riidanalaiset päätökset koskevat erikseen laitoksia, joihin kantaja kuuluu.
- 75 Toisaalta siitä, koskevatko riidanalaiset päätökset kantajaa suoraan, on todettava, että kansallisilla kriisinratkaisuviranomaisilla, joiden tehtävänä on riidanalaisten päätösten täytäntöönpano, ei ole minkäänlaista harkintavaltaa kyseisessä päätöksissä määritettyjen yksilöllisten maksujen määrien osalta. Kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset eivät varsinkaan voi muuttaa kyseisiä määriä, ja niiden on kerättävä ne kyseessä olevilta laitoksilta.
- 76 Sen viittauksen osalta, jonka kriisinratkaisuneuvosto teki hallitustenväliseen sopimukseen kyseenalaistaakseen sen, että päätös koskisi kantajaa suoraan, on lisäksi todettava, että kyseinen sopimus ei koske kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten suorittamaa vuoden 2016 ennakollisten vakaumaksujen keräämistä vaan ainoastaan kyseisten maksujen siirtämistä kriisinratkaisurahastoon.
- 77 Kuten asetuksen N:o 806/2014 säännöksistä (ks. mainitun asetuksen johdanto-osan 20 perustelukappale ja 67 artiklan 4 kohta) ja hallitustenvälisestä sopimuksesta (ks. hallitustenvälisen sopimuksen johdanto-osan seitsemäs kohta, 1 artiklan a alakohta ja 3 artikla) nimittäin ilmenee, maksut kerätään unionin oikeuden nojalla (ks. direktiivi 2014/59 ja asetus N:o 806/2014) mutta siirretään kriisinratkaisurahastoon hallitustenvälisen sopimuksen nojalla.
- 78 Näin ollen on niin, että vaikka laitosten oikeudellinen velvollisuus suorittaa ennakollisten vakaumaksujensa määrät kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ilmoittamille tileille edellyttää kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kansallisia toimia, kriisinratkaisuneuvoston päätökset, joissa näiden laitosten yksilölliset maksut on määritetty, koskevat suoraan kyseisiä laitoksia.
- 79 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaiset päätökset koskevat kantajaa erikseen ja suoraan.
- 80 Kanteen nostamisen määräajasta on muistutettava, että SEUT 263 artiklan kuudennen kohdan mukaan kumoamisvaatimukset on pantava vireille kahden kuukauden kuluessa säädöksen julkaisemisesta tai siitä, kun se on annettu kantajalle tiedoksi, taikka jollei säädöstä ole julkaistu tai annettu tiedoksi, kahden kuukauden kuluessa siitä, kun kantaja on saanut siitä tiedon.
- 81 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisia päätöksiä ei ole julkaistu eikä annettu tiedoksi kantajalle, joka ei ole niiden adressaatti.
- 82 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan silloin, kun tointa ei ole julkaistu eikä annettu tiedoksi, kanteen nostamista koskeva määräaika alkaa kulua vasta siitä hetkestä lähtien, kun se, jota asia koskee, on saanut täsmällisen tiedon kyseisen toimen sisällöstä ja perusteluista, kuitenkin sillä edellytyksellä, että tämä pyytää toimen tekstin kokonaisuudessaan kohtuullisessa ajassa. Kun tämä varaus otetaan huomioon, kanteen nostamiselle varattu määräaika alkaa kulua vasta siitä hetkestä lähtien, kun kyseinen kolmas on saanut kyseisen toimen sisällöstä ja perusteluista niin täsmälliset tiedot, että se voi käyttää tehokkaasti kanneoikeuttaan (ks. määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

- 83 SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa määrätty kahden kuukauden määräaika, joka silloin, kun tointa, josta voidaan nostaa kumoamiskanne, ei ole julkaistu eikä annettu tiedoksi, alkaa kulua päivästä, jona kantaja on saanut tiedon siitä, on eri kuin kohtuullinen aika, joka tällä asianosaisella on käytettävissään sitä varten, että se voi pyytää kyseisen toimen tekstin kokonaisuudessaan saadakseen siitä täsmälliset tiedot (ks. määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja – kuten kaikki laitokset, joita vuoden 2016 ennakkollisen vakaumaksun maksaminen koskee – sai tarvittavat asiakirjat ja kyselylomakkeet niiden tietojen toimittamista varten, joiden perusteella kriisinratkaisuneuvosto voi laskea yksilölliset vakaumaksut. Näissä asiakirjoissa ja kyselylomakkeissa ilmoitettiin kantajalle sovellettavista oikeusperustoista ja siitä, että kriisinratkaisuneuvosto laskee kriisinratkaisurahastoon suoritettavan vakaumaksun.
- 85 Tämän jälkeen kantaja sai tiedon ensimmäisen riidanalaisen päätöksen olemassaolosta Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 tekemästä ja 27.4.2016 tiedoksi antamasta perintäilmoituksesta ja toisen riidanalaisen päätöksen olemassaolosta mainitun kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 23.5.2016 tekemästä ja 27.5.2016 tiedoksi antamasta perintäilmoituksesta.
- 86 Kantaja nosti numerolla T-377/16 kirjatun ensimmäisen kanteen 14.7.2016 eli yli kaksi kuukautta ja kymmenen päivää sen jälkeen, kun se oli 27.4.2016 saanut tiedon Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 tekemästä perintäilmoituksesta. Tämä kysymys kanteen nostamisen määräajan mahdollisesta ylittymisestä ei sitä vastoin koske kyseistä kannetta toisen riidanalaisen päätöksen osalta.
- 87 On kuitenkin todettava, että kantaja oli nostanut kyseisen kanteen varmuuden vuoksi odottaessaan riidanalaisen päätösten toimittamista, jotta sillä olisi mahdollisuus perehtyä tarkasti niiden sisältöön.
- 88 Tältä osin on muistutettava, että kuten edellä 13, 21 ja 23 kohdassa selitetään, kantaja oli esittänyt useita pyyntöjä, ensin Itävallan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille ja sen jälkeen kriisinratkaisuneuvostolle, saadakseen riidanalaiset päätökset. Näin ollen on tutkittava, esitettiinkö nämä pyynnöt edellä 82 ja 83 kohdassa mainitussa kohtuullisessa ajassa sen jälkeen, kun saatiin tieto riidanalaisen päätösten olemassaolosta.
- 89 ”Kohtuullinen aika”, jonka kuluessa päätöksen esittämistä on pyydetty sen jälkeen, kun sen olemassaolosta on saatu tieto, ei ole etukäteen vahvistettu määräaika, joka johdetaan automaattisesti kumoamiskanteen nostamista koskevan määräajan kestosta, vaan asian olosuhteista riippuva määräaika (ks. määräys 19.11.2018, Iccrea Banca v. komissio ja kriisinratkaisuneuvosto, T-494/17, EU:T:2018:804, 39 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 90 On todettava yhtäältä, että unionin tuomioistuin on muissa asioissa katsonut, että päätöksen olemassaoloa koskevan tiedon saamispäivästä laskettu kahden kuukauden aika päätöksen toimittamista koskevan pyynnön esittämiseksi ylitti kohtuullisen ajan (ks. vastaavasti määräys 5.3.1993, Ferriere Acciaierie Sarde v. komissio, C-102/92, EU:C:1993:86, 19 kohta ja määräys 10.11.2011, Agapiou Joséphidès v. komissio ja EACEA, C-626/10 P, ei julkaistu, EU:C:2011:726, 131 ja 132 kohta).
- 91 Unionin yleinen tuomioistuin on toisaalta muissa asioissa katsonut, että oli katsottava, ettei päätöksen koko tekstin esittämistä koskevaa pyyntöä, joka oli esitetty yli neljä kuukautta sen jälkeen, kun kantaja oli saanut tiedon toimen olemassaolosta, ollut esitetty kohtuullisessa ajassa (ks. vastaavasti määräys 15.7.1998, LPN ja GEOTA v. komissio, T-155/95, EU:T:1998:167, 44 kohta ja määräys 18.5.2010, Abertis Infraestructuras v. komissio, T-200/09, ei julkaistu, EU:T:2010:200, 63 kohta).
- 92 Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian olosuhteet, ei ole syytä arvioida kysymystä eri tavalla kuin unionin tuomioistuin ja unionin yleinen tuomioistuin.

- 93 Käsiteltävässä asiassa Itävallan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille useita kertoja ja kriisinratkaisuneuvostolle 7.7.2016 esitetyt riidanalaisten päätösten toimittamista koskevat pyynnöt, sellaisina kuin ne kuvataan edellä 13, 21 ja 23 kohdassa, esitettiin kohtuullisessa ajassa.
- 94 Tosin Itävallan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen toimitti 28.6.2016 kantajalle toisen riidanalaisen päätöksen ilman sen liitettä ja kriisinratkaisuneuvosto 20.9.2016 ensimmäisen riidanalaisen päätöksen ilman sen liitettä. Kantaja ei siis voinut tutustua riidanalaisten päätösten liitteisiin itseään koskevilta osin kyseisinä ajankohtina. Vasta sen jälkeen, kun unionin yleinen tuomioistuimien oli antanut edellä 34 ja 38 kohdassa mainitut kaksi määräystä asian selvittämistoimista, kantaja sai tutustua riidanalaisten päätösten liitteisiin itseään koskevilta osin.
- 95 Kun otetaan huomioon yhtäältä, että riidanalaisten päätösten tiedoksi antamista koskevat pyynnöt esitettiin kohtuullisessa ajassa ja toisaalta, että numeroilla T-377/16, T-645/16 ja T-809/16 rekisteröidyt kolme kannetta nostettiin ennen kuin kantaja oli saanut tutustua riidanalaisiin päätöksiin, mukaan lukien niiden liitteisiin itseään koskevilta osin, on todettava, että näitä kolmea kannetta ei esitetty liian myöhään.
- 96 Siltä osin kuin on kyse vireilläolovaikutusta koskevasta väitteestä, johon lähinnä kriisinratkaisuneuvosto vetosi sen tueksi, että numeroilla T-645/16 ja T-809/16 kirjatut kanteet on jätettävä tutkimatta, koska niillä on sama kohde ja ne koskevat samoja asianosaisia kuin numerolla T-377/16 kirjattu kanne, on muistettava unionin tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan aiempaa kannetta myöhemmin samojen asianosaisten välillä nostettu samoihin perusteisiin perustuva kanne, jolla vaaditaan saman oikeudellisen toimen kumoamista, on vireilläolovaikutuksen johdosta jätettävä tutkimatta (tuomio 24.11.2005, Italia v. komissio, C-138/03, C-324/03 ja C-431/03, EU:C:2005:714, 64 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 22.9.1988, Ranska v. parlamentti, 358/85 ja 51/86, EU:C:1988:431, 12 kohta).
- 97 Numeroilla T-377/16 ja T-645/16 kirjatut kanteet nostettiin ennen riidanalaisten päätösten toimittamista varmuuden vuoksi siltä varalta, että SEUT 263 artiklan kuudennessa kohdassa vahvistettu kumoamiskanteen nostamisen määräaika oli voinut alkaa kulua jo siitä, kun ensimmäiseen riidanalaiseen päätökseen liittyvä perintäilmoitus oli vastaanotettu.
- 98 Numerolla T-809/16 kirjatusta kolmannelle kanteesta on todettava, että koska kriisinratkaisuneuvosto antoi kantajan mukaan sen tutustua riidanalaisiin päätöksiin 20.9.2016, se katsoo, että tämä on kumoamiskanteen nostamiselle asetetun määräajan alkamisajankohta ja että kyseistä kannetta ei näin ollen nostettu liian myöhään. Tämä tulkinta huomioon ottaen kantaja myöntää, että varmuuden vuoksi nostetut kumoamiskanteet nostettiin mahdollisesti liian aikaisin. Kantaja kuitenkin väittää, että koska se sai tiedon riidanalaisten päätösten sanamuodosta vasta 20.9.2016, sen jälkeen kävi ilmi, että riidanalaiset päätökset saattoivat olla erottamattomasti yhteydessä toisiinsa, mikä ei kantajan mukaan voinut olla tiedossa silloin, kun kaksi ensimmäistä kumoamiskannetta nostettiin. Kantaja väittää näin ollen nostaneensa kolmannen kanteen riidanalaisia päätöksiä vastaan varmistaakseen mahdollisuutensa oikeussuojaan.
- 99 Sen mukaan asiassa T-809/16 nostettu kanne ei ole sama kuin asioissa T-377/16 ja T-645/16 nostetut kanteet, koska sillä on itsenäinen kohde, jota se koskee, ja koska tilanne muuttui sen vuoksi, että kaksi riidanalaista päätöstä annettiin tiedoksi ilman niiden liitteitä 20.9.2016.
- 100 Käsiteltävässä asiassa kaikkien kolmen kanteen asianosaiset ovat samat, lukuun ottamatta asiaa T-645/16, jossa on väliintulija. Edellytys, joka koskee kanteen tutkimatta jättämistä vireilläolovaikutuksen vuoksi ja liittyy siihen, että asianosaiset ovat samat, koskee kuitenkin pääasian asianosaisia eikä väliintulijoita, joten kyseinen edellytys täyttyy.

- 101 Lisäksi kaikissa kolmessa kanteessa vaaditaan samojen oikeudellisten toimien kumoamista, lukuun ottamatta asiaa T-645/16, jossa vaaditaan ainoastaan ensimmäinen riidanalaisen päätöksen kumoamista. Kun otetaan huomioon, että asian T-645/16 kohde sisältyy kahden muun asian eli asioiden T-377/16 ja T-809/16, joissa vaaditaan molempien riidanalaisten päätösten kumoamista, kohteeseen, myös edellytys, joka koskee kanteen tutkimatta jättämistä vireilläolovaikutuksen vuoksi ja liittyy siihen, että riitautetut toimet ovat samat, täyttyä käsiteltävässä asiassa.
- 102 Siltä osin kuin on kyse edellytyksestä, joka koskee kanteen tutkimatta jättämistä vireilläolovaikutuksen vuoksi ja liittyy siihen, että riitautetut toimet ovat samat, on lopuksi todettava, että asioissa T-645/16 ja T-809/16 nostettujen kanteiden tueksi on esitetty kaksi kanneperustetta, joihin kantaja oli jo vedonnut asiassa T-377/16 nostamassaan ensimmäisessä kanteessa, jossa on neljä kanneperustetta. Kanneperusteet, joihin vedottiin uudemmissa asioissa T-645/16 ja T-809/16, sisältyvät näin ollen asiassa T-377/16 nostettuun ensimmäiseen kanteeseen.
- 103 Edellä esitetyn perusteella asiassa T-377/16 nostettu kanne on otettava tutkittavaksi ja asioissa T-645/16 ja T-809/16 nostetut kaksi kannetta on jätettävä tutkimatta vireilläolovaikutuksen vuoksi.

Asiakysymys

- 104 Kantaja vetoaa riidanalaisten päätösten kumoamista koskevan kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen. Sen mukaan kriisinratkaisuneuvosto rikkoi olennaisia menettelymääräyksiä antaessaan riidanalaiset päätökset yhtäältä, koska se laiminlöi perusteluvelvollisuutensa (ensimmäinen kanneperuste), ja toisaalta, koska se ei antanut riidanalaisia päätöksiä asianmukaisesti tiedoksi (toinen kanneperuste). Kantaja vetoaa lisäksi kahteen kanneperusteeseen, jotka koskevat yhtäältä sitä, että sen vuodelta 2016 maksamaan vakauserä maksumuutoksen tehdyt oikaisut ovat liian pieniä (kolmas kanneperuste), ja toisaalta sitä, että liikaa maksetun määrän palauttaminen vasta vuonna 2017 on sääntöjenvastaista (neljäs kanneperuste).
- 105 On aluksi huomautettava, että kantaja esittää riidanalaisten päätösten hyväksymismenettelyä koskevia väitteitä vasta kahdessa 9.5. ja 30.7.2018 päivätyssä kirjeessä, jotka lähetettiin unionin yleiselle tuomioistuimelle sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvoston ensimmäiseen ja toiseen määräykseen antamat vastaukset oli saatu. Kantaja vetoaa tässä yhteydessä esittämiinsä väitteisiin lähinnä niiden perusteidensa tueksi, joilla pyritään osoittamaan olennaisten menettelymääräysten rikkominen ja jotka esitetään perusteluvelvollisuuden ja riidanalaisten päätösten asianmukaisen tiedoksi antamisen laiminlyöntiä koskevilla kanneperusteilla.
- 106 Aluksi on tutkittava menettelysääntöjen rikkomista koskevat väitteet ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskeva kanneperuste.

Riidanalaisten päätösten hyväksymistä koskevien menettelysääntöjen noudattaminen

- 107 Kantaja totesi 9.5. ja 30.7.2018 päivätyissä kirjeissään yhtäältä, että riidanalaisissa päätöksissä olevat allekirjoitukset olivat täysin samanlaiset ja että kriisinratkaisuneuvosto ei ollut selittänyt, miten varmistettaisiin kriisinratkaisuneuvoston presidentin sähköisen allekirjoituksen käyttämisestä mahdollisesti antaman ohjeen aitous. Kantaja huomautti lisäksi, että päätösten liitteet oli toimitettu johdon istunnon jäsenille ja tarkkailijoille sähköpostitse, vaikka kriisinratkaisuneuvosto oli 13.9.2016 päivätyssä kirjeessään turvallisuussyistä ehdottomasti kieltäytynyt toimittamasta sille näitä samoja asiakirjoja sähköisesti tai postitse. Kantaja pyysi 9.5.2018 päivätyssä kirjeessä unionin yleistä tuomioistuinta toteuttamaan unionin tuomioistuimen perussäännön 24 artiklan, luettuna yhdessä unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 89 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan kanssa, mukaisia prosessinjohdotoimia, joiden tarkoituksena oli erityisesti tiedustella kriisinratkaisuneuvostolta menettelyyn liittyvistä kysymyksistä.

- 108 Kantaja totesi toisaalta 30.7.2018 päivätyssä kirjeessään joitakin menettelyllisiä sääntöjenvastaisuuksia, jotka koskivat ensimmäistä riidanalaista päätöstä. Se huomautti ensinnäkin, että kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenten vastaussähköposteja, joista oli määrä käydä ilmi heidän hyväksyntänsä päätöksen tekemiselle kirjallisessa menettelyssä, ei ollut esitetty unionin yleiselle tuomioistuimelle. Seuraavaksi se huomautti, että sen jälkeen, kun se oli todennut virheen laskelmissa, kirjallisessa menettelyssä tehtyä päätöstä oli muutettu 15.4.2016 illalla siten, että jäsenten vaikenemisen tulkittiin merkitsevän heidän suostumustaan, eikä kriisinratkaisuneuvosto ollut ilmoittanut johdon istunnon jäsenten kanssa vaihtamissaan viesteissä mitään määräaikaakaan mahdollisten vastalauseiden ilmaisemiselle. Kantaja huomautti, että nämä viestit oli jätetty lähettämättä yhdelle johdon istunnon jäsenistä ilman mitään selitystä, eikä unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetty mitään näyttöä siitä, että kyseiselle jäsenelle olisi ilmoitettu asiasta muulla tavoin. Kyseinen päätöksen hyväksymismenettely on sen mukaan sekä vastoin oikeuskäytännössä määriteltyä ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa toistettua hyvän hallinnon periaatetta että menettelysääntöjä, erityisesti niiden 9 artiklan 1 ja 2 kohta ja 11 artiklaa. Kantaja kritisoi vielä 15.4. ja 19.5.2016 lähetettyjen päätösluonnosten muotoa eli asiakirjojen lähettämistä pääasiassa XLSX-tiedostojen muodossa sähköisesti. Sen mukaan laskelmaa ei pitäisi tehdä XLSX-muotoisessa asiakirjassa, jossa kaikkia esitettyjä tai väliaikaisia arvoja voidaan milloin tahansa muuttaa joko vahingossa tai tahallisesti. Lisäksi on sen mukaan niin, että ilman todennettavissa olevaa sähköistä allekirjoitusta, jolla voitaisiin taata, ettei vakaussmaksuille vahvistettuja määriä ole väärennetty tai muutettu, on mahdotonta tietää, mikä DOCX-, XLSX- tai PDF-asiakirja olisi kullekin laitokselle vahvistettujen määrien osalta ”allekirjoitettu alkuperäiskappale”.
- 109 Kriisinratkaisuneuvosto väitti 27.3.2018 päivätyssä kirjeessään, ettei riidanalaisten päätösten hyväksymismenettelyssä ollut rikottu olennaisia menettelymääräyksiä. Se täsmensi 6.6.2018 päivätyssä kirjeessään, että sähköpostiviestinnän turvallisuus oli aina taattu ja ettei sillä ollut vaikutusta ennakkollisia vakaussmaksuja koskevan laskelman sisältöön eikä lainmukaisuuteen. Näin ollen tällä näkökohdalla ei sen mukaan ole merkitystä kanteen ratkaisemisen kannalta.
- 110 Kantajan esittämästä prosessinjohtotoimia koskevasta pyynnöstä on lisäksi todettava, että kriisinratkaisuneuvosto vaati 11.9.2018 päivätyllä kirjeellä unionin yleistä tuomioistuinta hylkäämään kyseisen pyynnön unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 88 artiklan 2 kohdan rikkomisen vuoksi, koska kantaja ei selittänyt, miten kyseisistä toimenpiteistä olisi hyötyä oikeudenkäynnissä ja miksi ne olisivat merkityksellisiä kanteen ratkaisemisen kannalta.
- 111 On muistutettava unionin tuomioistuimen todenneen, että koska toimen intellektuaalinen ja muodollinen puoli muodostavat jakamattoman kokonaisuuden, toimen kirjalliseen muotoon saattaminen on välttämätöntä sen hyväksyminen viranomaisen tahdon ilmaisemiseksi (tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 70 kohta ja tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 38 kohta).
- 112 Toimen todistusvoimaiseksi saattamisella pyritään takaamaan oikeusvarmuus vahvistamalla lopullisesti toimen antajan hyväksymä teksti, ja se on olennainen menettelymääräys (tuomio 15.6.1994, komissio v. BASF ym., C-137/92 P, EU:C:1994:247, 75 ja 76 kohta ja tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 40 ja 41 kohta).
- 113 Unionin tuomioistuin on myös katsonut, että jo toimen todistusvoimaiseksi saattamatta jättäminen merkitsee olennaisen menettelymääräyksen rikkomista ilman, että olisi tarpeen osoittaa lisäksi, että toimea rasittaa jokin muu virhe tai että todistusvoimaiseksi saattamatta jättämisestä on aiheutunut vahinkoa siihen vetoavalle (tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 42 kohta).
- 114 Todistusvoimaiseksi saattamista koskevan muotomääräyksen noudattaminen ja näin ollen toimen luotettavuus on tarkistettava ennen minkään muun seikan, kuten toimenantajan toimivallan, kollegisen päätöksenteon periaatteen noudattamisen tai toimen perusteluvelvollisuuden noudattamisen varmistamista (tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 46 kohta).

- 115 Jos unionin tuomioistuimet toteavat niille esitettyä toimea tarkastellessaan, että sitä ei ole saatettu sääntöjenmukaisesti todistusvoimaiseksi, niiden on viran puolesta otettava huomioon peruste, jonka mukaan olennaista menettelymääräystä on rikottu, koska todistusvoimaiseksi saattamista ei ole tehty sääntöjenmukaisesti, ja tämän johdosta kumottava toimi, jota rasittaa tällainen virhe (tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 51 kohta).
- 116 Tässä yhteydessä sillä, että todistusvoimaiseksi saattamisen puuttumisesta ei ole aiheutunut mitään vahinkoa kenellekään riidan asianosaisista, ei ole merkitystä. Toimien todistusvoimaiseksi saattaminen on oikeusvarmuuden kannalta oleellinen, SEUT 263 artiklassa tarkoitettu olennainen menettelymääräys, jonka rikkomisen johdosta toimi, jota virhe rasittaa, on kumottava ilman, että olisi tarpeen osoittaa tällaisen vahingon olemassaoloa (tuomio 6.4.2000, komissio v. ICI, C-286/95 P, EU:C:2000:188, 52 kohta; ks. vastaavasti myös tuomio 8.9.2016, Goldfish ym. v. komissio, T-54/14, EU:T:2016:455, 47 kohta).
- 117 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantaja ei esitä todistusvoimaiseksi saattamisen laiminlyöntiä virallisena kanneperusteena kumoamiskanteensa tueksi, mutta esittää kuitenkin epäilyjä kriisinratkaisuneuvoston puheenjohtajan allekirjoituksen aitoudesta riidanalaisissa päätöksissä.
- 118 Edellä 115 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee joka tapauksessa, että kyse on asiasta, joka unionin tuomioistuinten on otettava huomioon viran puolesta.
- 119 Tässä yhteydessä on todettava, että kriisinratkaisuneuvosto toimitti 15.1.2018 vastauksena ensimmäiseen määräykseen, jolla se veloitettiin esittämään täydellinen jäljennös riidanalaisen päätösten alkuperäiskappaleista sekä niiden ainoista liitteistä, kummankin päätöksen tekstin osalta PDF-muotoisen skannatun kappaleen kaksisivuisesta, allekirjoitetusta paperiasiakirjasta, minkä perusteella voitiin ajatella, että kyseiset sivut todella olivat jäljennöksiä alkuperäiskappaleista eli toisin sanoen jäljennöksiä asiakirjasta, joka oli virallisesti esitetty allekirjoitettavaksi ja hyväksytty kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa. Kriisinratkaisuneuvosto ei toimittanut mitään jäljennöstä riidanalaisen päätösten liitteiden alkuperäiskappaleista vaan kummankin päätöksen osalta ainoastaan numerotietoa sisältävän PDF-muotoisen sähköisen asiakirjan, johon ei liity tietoja, joiden avulla sen aitous voitaisiin varmistaa.
- 120 Unionin yleinen tuomioistuin pyysi kriisinratkaisuneuvostoa ensin toisella prosessinjohtotoimella ja sitten toisella määräyksellä selvittämään, millaisessa muodossa liitteet olivat riidanalaisen päätösten tekohetkellä, ja siinä tapauksessa, että kyseiset liitteet oli esitetty sähköisessä muodossa, antamaan niitä koskevan selvityksen ja toimittamaan kaikki tarvittavat todistusvoimaiseksi saattamista koskevat tekniset tiedot sen osoittamiseksi, että unionin yleiselle tuomioistuimelle esitetyt PDF-muotoiset asiakirjat vastasivat 15.4.2016 ja 20.5.2016 pidetyissä kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon kokouksissa virallisesti allekirjoitettavana olleita ja hyväksytyjä asiakirjoja. Unionin yleinen tuomioistuin pyysi kriisinratkaisuneuvostoa myös esittämään huomautuksensa riidanalaisen päätösten oikeudellisesta olemassaolosta ja olennaisten menettelymääräysten noudattamisesta.
- 121 Kriisinratkaisuneuvosto mainitsi toiseen prosessinjohtotoimeen ja toiseen määräykseen antamissaan vastauksissa ensimmäisen kerran, että riidanalaisia päätöksiä ei ollut tehty kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenten kokouksissa vaan sähköisesti kirjallisessa menettelyssä menettelysääntöjen 7 artiklan 5 kohdan – jonka mukaan kaikki johdon istunnon kannalta merkityksellinen viestintä ja asiakirjojen toimittaminen tapahtuu lähtökohtaisesti sähköisesti menettelysääntöjen luottamuksellisuutta koskevien 15 artiklan säännösten mukaisesti – ja 9 artiklan mukaisesti.
- 122 Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen hyväksymismenettelyn osalta asiakirja-aineistosta ilmenee erityisesti, että sähköpostiviestissä, jonka kriisinratkaisuneuvosto lähetti 13.4.2016 kello 17.41 johdon istunnon jäsenille ja johon sisältyi kolme yhdistettyä asiakirjaa, joista yksi oli PDF-muotoinen asiakirja otsikoltaan ”Memorandum2_Final results.pdf”, pyydettiin vuoden 2016 ennakollisten vakausmaksujen määrrien hyväksymistä 15.4.2016 kello 12 pidettävässä kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa.

- 123 Kriisinratkaisuneuvosto huomautti 15.4.2016 kello 19.04 lähetetyssä sähköpostiviestissä, että vakaumaksujen laskemisessa oli tehty virhe, ilmoitti, että asiakirjasta, jonka otsikko oli ”Memorandum 2”, lähetettäisiin oikaistu versio ja mainitsi, että jo annetun hyväksynnän ymmärrettäisiin kattavan myös oikaistut määrät, elleivät vastaanottajat tätä vastusta.
- 124 Ilmoitettu asiakirja toimitettiin 15.4.2016 kello 20.06 lähetetyllä sähköpostiviestillä XLSX-muodossa ja otsikolla ”Final results15042016.xlsx”.
- 125 Toisen riidanalaisen päätöksen hyväksymismenettelystä kriisinratkaisuneuvosto täsmensi, että se oli kirjallisen menettelyn aloittamista varten lähettänyt 19.5.2016 kello 21.25 kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenille sähköpostiviestin, jossa se pyysi hyväksymään vuoden 2016 ennakkollisia vakaumaksuja koskevan laskelman tulosten mukauttamisen ja jonka liitteenä oli XLSX-muodossa tiedosto nimeltä ”Delta”, jossa esitettiin mukautettujen laskelmien tulokset. ”Asian kiireellisyyden vuoksi” mukautukset pyydettiin hyväksymään 20.5.2016 kello 17 mennessä.
- 126 Kriisinratkaisuneuvosto väitti 6.6.2018 päivätyssä kirjeessään vielä, että sen puheenjohtaja oli allekirjoittanut riidanalaisten päätösten asiakirjat sähköisesti.
- 127 On kuitenkin todettava, että kriisinratkaisuneuvosto ei ole esittänyt eikä edes ehdottanut esittävänsä tällaisen väitteen tueksi näyttöä eli lähtökohtaisesti sähköisiä päätöisasiakirjoja ja sähköisen allekirjoituksen aitouden takaavia varmenteita, vaan se on esittänyt seikkoja, jotka todellisuudessa puhuvat kyseistä väitettä vastaan.
- 128 Riidanalaisten päätösten tekstin osalta kriisinratkaisuneuvosto on nimittäin esittänyt PDF-asiakirjoja, joiden viimeisellä sivulla on käsinkirjoitetulta näyttävä allekirjoitus, joka on ilmeisesti tehty kopioimalla ja liittämällä kuvatiedosto, ja joihin ei liity sähköistä allekirjoitusta koskevia varmenteita.
- 129 Myöskään riidanalaisten päätösten liitteissä, jotka sisältävät maksujen ja niiden mukautusten määrät ja ovat näin ollen päätösten olennainen osa, ei ole mitään sähköistä allekirjoitusta, vaikka ne eivät liity millään tavalla erottamattomasti riidanalaisten päätösten tekstiin.
- 130 Osoittaakseen riidanalaisten päätösten liitteiden aitouden kriisinratkaisuneuvosto on esittänyt toiseen määräykseen annettuna vastauksena TXT-muotoisia asiakirjoja, joilla on tarkoitus osoittaa, että kyseisten liitteiden hajautusarvo on sama kuin 15.4.2016 kello 20.06 ja 19.5.2016 kello 21.25 lähetettyihin sähköpostiviesteihin liitettyjen XLSX-muotoisten asiakirjojen hajautusarvo.
- 131 On kuitenkin huomattava, että kriisinratkaisuneuvoston olisi sen osoittamiseksi, että riidanalaiset päätökset oli sen väittämän mukaisesti allekirjoitettu sähköisesti (ks. edellä 126 kohta), pitänyt esittää kyseisiin liitteisiin liittyvät sähköisen allekirjoituksen varmenteet eikä hajautusarvon sisältäviä TXT-asiakirjoja. Tällaisten TXT-asiakirjojen esittäminen antaa aiheen olettaa, ettei kriisinratkaisuneuvostolla ollut hallussaan sähköisten allekirjoitusten varmenteita ja että riidanalaisten päätösten liitteitä ei – toisin kuin se väittää – ollut allekirjoitettu sähköisesti.
- 132 Kriisinratkaisuneuvoston toimittamat TXT-asiakirjat eivät myöskään liity objektiivisesti ja erottamattomasti kyseessä oleviin liitteisiin.
- 133 Lopuksi on mainittava täydentävästi, että vaadittu todistusvoimaiseksi saattaminen ei missään tapauksessa koske luonnoksia, jotka toimitettiin hyväksyttäväksi 15.4.2016 kello 20.06 ja 19.5.2016 kello 21.25 lähetetyillä sähköpostiviesteillä, vaan päätöisasiakirjoja, jotka on ilmeisesti laadittu kyseisen hyväksymisen jälkeen. Päätöisasiakirja nimittäin laaditaan ja saatetaan todistusvoimaiseksi allekirjoituksella vasta hyväksymisen jälkeen.
- 134 Edellä esitetystä seuraa, että riidanalaisten päätösten todistusvoimaisiksi saattamista koskeva vaatimus ei täyty.

- 135 Näiden riidanalaisen päätöksen todistusvoimaiseksi saattamisen laiminlyöntiä koskevien toteamusten, jotka jo sellaisenaan riittävät edellä 113–116 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan riidanalaisen päätöksen kumoamiseen, lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo asianmukaiseksi esittää tiettyjä seikkoja, jotka liittyvät erityisesti ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekomenettelyyn.
- 136 Käsiteltävässä asiassa – kuten edellä 122 kohdassa mainittiin – ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekemiseen johtanut kirjallinen menettely aloitettiin 13.4.2016 kello 17.41 lähetetyllä sähköpostiviestillä, jossa kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenille annettiin päätösluonnoksen hyväksymistä varten 15.4.2016 kello 12 päättyvä eli siis alle kahden työpäivän mittainen määräaika, vaikka menettelysääntöjen 9 artiklan 2 kohdan mukaan määräajan on oltava ”yleensä – – vähintään viisi arkipäivää”. Toisin kuin menettelysäännöissä edellytetään, 13.4.2016 lähetetyssä sähköpostiviestissä ei esitetä mitään syytä, joka oikeuttaisi määräajan lyhentämiseen. Siinä ei myöskään mainita menettelysääntöjen 9 artiklan 2 kohtaa.
- 137 Ylimääräisenä perusteluna on lisäksi mainittava, että kriisinratkaisuneuvosto ei ole osoittanut, että päätös oli tehtävä kiireellisesti 15.4.2016 eikä 20.4.2016, joka olisi ollut menettelysääntöjen mukainen ajankohta. Tältä osin on huomautettava, että 15.4.2016 ei ole säännöissä asetettu ajankohta. Päätöksen hyväksymistä koskevan määräajan lyhentäminen on ensimmäinen menettelyllinen sääntöjenvastaisuus.
- 138 Lisäksi on mainittava, että menettelysääntöjen 9 artiklan 1 kohdan mukaan päätökset voidaan tehdä kirjallisessa menettelyssä, ellei vähintään kaksi johdon istunnon jäsentä ilmaise 48 tunnin kuluessa kirjallisen menettelyn aloittamisesta vastustavansa tätä.
- 139 Kriisinratkaisuneuvosto rikkoi myös tältä osin menettelysääntöjä, koska kirjallisen menettelyn kesto asetettiin kuusi tuntia lyhyemmäksi kuin kirjallisen menettelyn vastustamista varten säädetty 48 tunnin määräaika. Vaikka katsottaisiin, että päätös olisi pitänyt hyväksyä 15.4.2016, mikään ei olisi estänyt asettamasta vastauksen määräajaksi kello 18 kyseisenä päivänä. Tämä on toinen menettelyllinen sääntöjenvastaisuus.
- 140 Kriisinratkaisuneuvosto pyrkii virheellisesti perustelemaan näitä menettelysääntöjen rikkomisia sillä, että sen johdon istunnon jäsenet eivät esittäneet vastalauseita. On riittävää todeta yhtäältä, että kriisinratkaisuneuvostolla on velvollisuus soveltaa päätöksentekomenettelyään koskevia sääntöjä, joissa määrätään täsmällisesti mahdollisuudesta lyhentää määräaikoja sillä edellytyksellä, että tiettyjä sääntöjä noudatetaan, ja toisaalta, että vastalauseiden puuttumista koskevat väitteet eivät millään tavoin poista rikkomista, joka tapahtui alun perin eli siinä vaiheessa, kun kriisinratkaisuneuvosto vahvisti menettelysääntöjen vastaisen määräajan.
- 141 Vaikka 13.4.2016 lähetetyssä sähköpostiviestissä kehoitettiin kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäseniä toimittamaan virallinen hyväksyntänsä kriisinratkaisuneuvoston tätä varten käyttämään sähköpostiosoitteeseen, kriisinratkaisuneuvosto ei esitä yhtään hyväksymistä koskevaa sähköpostiviestiä. Ainoa hyväksymiseen viittaava seikka on kriisinratkaisuneuvoston perjantaina 15.4.2016 kello 19.04 lähettämässä sähköpostiviestissä esitetty väite hyväksynnän antamisesta.
- 142 Lisäksi kriisinratkaisuneuvosto mainitsi kyseisessä perjantaina 15.4.2016 kello 19.04 lähetetyssä sähköpostiviestissä, jota ei osoitettu – ainakaan aluksi – kaikille johdon istunnon jäsenille (kriisinratkaisuneuvoston jäsen A ei ollut kyseisen viestin vastaanottaja, vaan se lähetettiin hänelle 21 minuuttia myöhemmin), ennakollisten vakausmaksujen laskemisesta tehdystä virheestä ja ilmoitti, että ”muistiosta 2” lähetettäisiin oikaistu versio erillisellä sähköpostiviestillä. Kello 19.04 lähetetyssä sähköpostiviestissä lisättiin vielä, että kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenten hyväksynnän katsotaan koskevan myös maksujen oikaistuja määriä, elleivät jäsenet vastusta tätä, mutta ei asetettu mitään määräaika mahdollisille vastaväitteille. Näin menetellessään kriisinratkaisuneuvosto käynnisti vastustamatta jättämiseen perustuvan hyväksymismenettelyn, joka tosin sisältyy menettelysääntöihin

mutta joka aloitettiin epätavallisissa olosuhteissa, kun otetaan huomioon, ettei päätöksen hyväksymiselle asetettua määräaikaa ollut mainittu. Tämä on edellä 136–139 kohdassa mainittujen kahden sääntöjenvastaisuuden ohella kolmas menettelyllinen sääntöjenvastaisuus.

- 143 On korostettava, että kriisinratkaisuneuvosto toimitti 11.9.2018 päivätyn kirjeensä liitteenä näyttöä siitä, että kello 19.04 lähetetty sähköpostiviesti oli lähetetty A:lle kello 19.25 eli 21 minuuttia myöhemmin. Tämä ilmoitti samana päivänä kello 19.34 lähetetyllä sähköpostiviestillä, ettei hän vastusta vähäisiä muutoksia, joista kriisinratkaisuneuvosto oli ilmoittanut edelleenlähettämällä kello 19.04 lähetetyn sähköpostiviestin hänelle kello 19.25. Vaikka kyseisessä sähköpostiviestissä todellakin esitettiin kolmea yksittäistä laitosta koskevien laskelmien muutetut määrät, siihen ei sisältynyt muutettuja määriä niiden loppujen laitosten osalta, joiden vakausmaksua oli alennettu hieman.
- 144 Näistä seikoista ilmenee, että A antoi suostumuksensa jo ennen kuin se oli voinut tutustua kaikkien laitosten vakausmaksuja koskevaan oikaistuun versioon, joka lähetettiin myöhemmin, vaikkakaan ei hänelle, kuten jäljempänä 145 kohdassa kuvataan. Kyseisessä asiakirjassa kuitenkin esitetään määrät sellaisina, kuin ne lopulta hyväksyttiin ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä.
- 145 Sen jälkeen samana päivänä kello 20.06 lähetettiin kriisinratkaisuneuvoston erillinen sähköpostiviesti, jonka liitteenä oli XLSX-asiakirja otsikkonaan "Final results15042016.xlsx". Tätäkään sähköpostiviestiä ei lähetetty A:lle. Tämä viimeinen seikka on neljäs menettelyllinen sääntöjenvastaisuus.
- 146 Lisäksi ensimmäisen riidanalaisen päätöksen päivämäärästä (15.4.2016) ilmenee, että vaikka 15.4.2016 kello 19.04 lähetetyssä sähköpostiviestissä ei ilmoitettu mitään määräaikaa, yksimielisyys katsottiin saavutetuksi samana päivänä eli näin ollen loogisesti keskiyöllä. On totta, että kriisinratkaisuneuvosto ilmaisi 13.4.2016 lähettämässään sähköpostiviestissä (joka liitettiin 15.4.2016 kello 19.04 lähetettyyn sähköpostiviestiin) aikovansa tehdä päätöksen 15.4. Vaikka kyseisen tiedon katsottaisiin riittävän osoittamaan, että vastaväitteet oli muotoiltava ennen 15.4.2016 keskiyötä, on kuitenkin niin, että yksimielisyyteen perustuva hyväksymismenettely aloitettiin nyt käsiteltävässä asiassa perjantai-iltana klo 19.04, ja sen oli määrä päättyä samana päivänä keskiyöllä. Nämä seikat pahentavat edellä 142 kohdassa todetun kolmannen sääntöjenvastaisuuden vaikutuksia.
- 147 Yksimielisyyteen perustuvan menettelyn sääntöjenmukaisuutta on vieläkin vaikeampi osoittaa siitä syystä, että sen lisäksi, ettei kello 20.06 lähetettyä sähköpostiviestiä toimitettu A:lle (ks. edellä 145 kohta) – mikä itsessään tekee menettelystä sääntöjenvastaisen –, kriisinratkaisuneuvosto ei ole osoittanut, että sen johdon istunnon jäsenet olisivat saaneet tiedon kello 20.06 lähetetystä sähköpostiviestistä (tai myöskään kello 19.04 lähetetystä sähköpostiviestistä) tai sen sisällöstä. Kriisinratkaisuneuvosto on toimittanut tiettyjä varmistustietoja, joilla se pyrkii osoittamaan, että kello 19.04 ja 20.06 lähetetyt sähköpostiviestit olivat saapuneet vastaanottajien sähköpostilaatikoihin. Riippumatta siitä, että kyseinen varmistus, joka tehtiin pistokokein, ei koskenut kaikkia kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäseniä, se ei kuitenkaan millään tavalla todista, että kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenet olisivat olleet konkreettisesti tietoisia edes kyseisten sähköpostien lähettämisestä ennen saman päivän keskiyötä.
- 148 Kun otetaan huomioon, että yksimielisyyteen perustuva menettely on luonteeltaan sellainen, jossa hyväksyminen päätellään vastustamatta jättämisestä, tällainen menettely edellyttää välttämättä ja vähintään sitä, että ennen päätöksen tekemistä näytetään toteen, että yksimielisyyteen perustuvaan menettelyyn osallistuneet henkilöt ovat saaneet tiedon kyseisestä menettelystä ja voineet tutkia hyväksymistään edellyttävän luonnoksen. Nyt käsiteltävässä asiassa ensimmäinen riidanalainen päätös tehtiin viimeistään 15.4.2016 keskiyöllä, kun otetaan huomioon sekä sen tekstistä ilmenevät maininnat että kyseiseen päätökseen liittyvien tiedostojen lähettäminen samana päivänä kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille (ks. edellä 11 kohta). Kriisinratkaisuneuvosto ei kuitenkaan ole esittänyt näyttöä siitä, että sen johdon istunnon jäsenten on voitu todeta saaneen ennen keskiyötä tiedon muutetusta päätösluonnoksesta tai edes kello 19.04 ja 20.06 lähetettyjen sähköpostiviestien olemassaolosta.

- 149 Lisäksi ja toissijaisesti on mainittava, että ensimmäisen riidanalaisen päätöksen liite, jota ehdotettiin hyväksyttäväksi 13.4.2016, oli PDF-muotoinen sähköinen asiakirja (ks. edellä 122 ja 136 kohta), kun taas 15.4.2016 illalla hyväksyttäväksi ehdotettu liite oli XLSX-muotoinen sähköinen asiakirja (ks. edellä 124 ja 145 kohta).
- 150 Niinpä on huomautettava, että ilman 15.4.2016 illalla lähetetyissä sähköpostiviesteissä mainittua virhettä (ks. edellä 123 kohta) ensimmäisen riidanalaisen päätöksen liitteenä olisi esitetty hyväksyttäväksi PDF-muotoinen sähköinen asiakirja eikä XLSX-tiedosto.
- 151 Unionin yleinen tuomioistuin voi todeta kyseisestä erosta vain, että kriisinratkaisuneuvosto, jonka tehtävänä on huolehtia hyväksyttävien asiakirjojen muodollisesta yhtenäisyydestä, on vaihtanut sähköisiä formaatteja. Tämä epätarkkuus aiheuttaa seurauksia, jotka eivät ole luonteeltaan pelkästään menettelyllisiä, koska PDF-tiedostona toimitetuista tiedoista ei ilmene yksityiskohtia XLSX-tiedoston laskentasoluista ja koska tällaisessa PDF-tiedostossa käytetään ainakin tässä tapauksessa pyöristettyjä arvoja toisin kuin XLSX-tiedostossa. Siltä osin kuin on kyse ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä käytetystä ainoasta mukautustekijästä, joka perustuu riskiprofiiliin eurooppalaisessa asiayhteydessä, kriisinratkaisuneuvoston vastauksiin sisältyvistä tiedoista ilmenee, että riidanalaisessa päätöksessä esitetty arvo, sellaisena kuin se esitettiin vastauksena ensimmäiseen määräykseen – eli PDF-tiedostossa –, ei ole XLSX-tiedostossa käytetty täsmällinen arvo, joka sisältää 14 desimaalia, vaan kahteen desimaaliin pyöristetty arvo, jota ei voida käyttää vakauseräilylaskelman tarkistamiseen.
- 152 Edellä esitetystä seuraa, että edellä 134 kohdassa todetun todistusvoimaiseksi saattamista koskevan laiminlyönnin, joka edellyttää riidanalaisen päätöksen kumoamista, lisäksi ensimmäisen riidanalaisen päätöksen hyväksymismenettelyssä ei selvästikään noudatettu menettelyllisiä vaatimuksia, jotka koskevat sitä, miten kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon jäsenten on hyväksyttävä kyseinen päätös ja miten hyväksyntä hankitaan.
- 153 Tässä yhteydessä on huomautettava, ettei se, etteivät luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt voi vedota sellaisten sääntöjen rikkomiseen, joilla ei ole tarkoitus suojella yksityisiä vaan joiden tarkoituksena on toimielimen yksikköjen sisäisen toiminnan organisointi hyvän hallintotavan mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.5.1991, Nakajima v. neuvosto, C-69/89, EU:C:1991:186, 49 ja 50 kohta), kuitenkin merkitse sitä, ettei yksityinen voisi koskaan tehokkaasti vedota unionin toimen antamiseen johtavaa päätöksentekomenettelyä koskevan säännön rikkomiseen. Toimielimen sisäisiä menettelyjä koskevien säännösten joukosta on nimittäin erotettava sellaiset säännökset, joiden rikkomiseen luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt eivät voi vedota, koska ne koskevat ainoastaan toimielimen sisäistä toimintaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, joiden ei katsota vaikuttavan niiden oikeusasemaan, niistä säännöistä, joiden rikkomiseen voidaan sitä vastoin vedota, koska niillä luodaan oikeuksia ja oikeusvarmuutta kyseisille henkilöille (tuomio 17.2.2011, Zhejiang Xinshiji Foods ja Hubei Xinshiji Foods v. neuvosto, T-122/09, ei julkaistu, EU:T:2011:46, 103 kohta).
- 154 Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen hyväksymismenettelyn kulun tarkastelu käsiteltävässä asiassa osoittaa, että useita kirjallisen ja sähköisen päätöksentekomenettelyn järjestämistä koskevia sääntöjä on rikottu. Vaikka menettelysääntöjen 9 artiklassa ei määrätä tästä nimenomaisesti, on itsestään selvää, että jokainen kirjallinen menettely edellyttää väistämättä päätösluonnoksen toimittamista kaikille kyseisen menettelyn suorittavan päätöksentekuelimen jäsenille. Käsiteltävässä asiassa kyseessä olevan yksimielisyyteen perustuvan päätöksen hyväksymismenettelyn (ks. edellä 142–148 kohta) osalta on todettava, että päätöstä ei voida tehdä ilman, että olisi näytetty toteen ainakin se, että kaikki jäsenet ovat voineet etukäteen tutustua päätösluonnokseen. Kyseinen menettely edellyttää myös sellaisen määräajan ilmoittamista, jonka kuluessa kyseisen elimen jäsenet voivat ottaa luonnokseen kantaa.
- 155 Käsiteltävässä asiassa on rikottu kyseisiä menettelysääntöjä, joilla pyritään varmistamaan, että kaikkia sähköisesti toteutettavaan kirjalliseen menettelyyn ja yksimielisyyteen perustuvaan menettelyyn liittyviä olennaisia menettelymääräyksiä noudatetaan. Näillä rikkomisilla on välitön vaikutus oikeusvarmuuteen,

koska ne johtavat sellaisen päätöksen tekemiseen, jonka osalta ei ole näytetty toteen sitä, että se on toimivaltaisen elimen hyväksymä, eikä edes sitä, että elimen kaikki jäsenet ovat saaneet siitä tiedon etukäteen.

- 156 Tällaisten hyväksymisen ilmaisemisen kannalta välttämättömien menettelysääntöjen noudattamatta jättäminen merkitsee olennaisten menettelymääräysten rikkomista, jonka unionin tuomioistuimet voivat tutkia viran puolesta (tuomio 24.6.2015, Espanja v. komissio, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 56 kohta ja tuomio 20.9.2017, Tilly-Sabco v. komissio, C-183/16 P, EU:C:2017:704, 116 kohta).
- 157 Toisesta riidanalaisesta päätöksestä on lopuksi todettava, ettei sillä korvata ensimmäistä riidanalaista päätöstä, jossa vahvistettiin maksujen määrät, vaan ainoastaan mukautetaan näitä määriä rajoitetun teknisen seikan osalta. Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen kumoaminen johtaa välttämättä toisen riidanalaisen päätöksen kumoamiseen.
- 158 Edellä esitetyn perusteella riidanalaiset päätökset on kumottava, eikä menettelysääntöjen 11 artiklan rikkomista koskevasta väitteestä ja prosessinjohtotoimia koskevasta pyynnöstä, jonka kantaja esitti edellä 107 kohdassa mainitussa, 9.5.2018 päivätyssä kirjeessään, ole tarpeen lausua.
- 159 Tämän päätelmän lisäksi unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että hyvän oikeudenkäytön varmistamiseksi on asianmukaista lausua myös siitä, onko perusteluvelvollisuutta noudatettu nyt käsiteltävässä asiassa.

Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä

- 160 Kantaja katsoo, että kriisinratkaisuneuvosto laiminlöi SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa määrätyn perusteluvelvollisuuden riidanalaisissa päätöksissä. Sen mukaan se, että näitä päätöksiä ei ole osoitettu sille, ei estä sitä vetoamasta tähän kanneperusteeseen, koska intressi, joka niillä henkilöillä, joita toimi koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen, on otettava huomioon arvioitaessa perusteluvelvollisuuden laajuutta.
- 161 Kantaja muistuttaa, että oikeuskäytännön mukaan perustelujen on sisällyttävä itse kyseessä olevaan oikeudelliseen toimeen ja lisäksi oltava yksityisten oikeussubjektien kannalta ymmärrettäviä. Perusteluista on ilmentävä päätöksen perustana olevat tärkeimmät tosiseikat ja oikeudelliset seikat, jotka ovat tarpeen päätöksen tekemiseen johtaneen päättelyn ymmärtämiseksi.
- 162 Myöskään se, että kantaja osallistui tietojen keräämisprosessiin, ei sen mukaan antanut sille mahdollisuutta saada riittäviä tietoja, koska sen vakausmaksua ei laskettu pelkästään sen toimittamien tietojen perusteella vaan kaikkien kyseessä olevien laitosten tietojen välisen suhteen pohjalta.
- 163 Sen kriisinratkaisuneuvoston väitteen osalta, että päätöksiä on mahdotonta perustella paljastamatta muiden laitosten liikesalaisuuksia, kantaja vetoaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön, jonka mukaan liikesalaisuuksien suojelua koskevaa velvoitetta ei voida tulkita niin laajasti, että perusteluvelvollisuus menettäisi merkityksensä, mikä vaarantaisi niiden toimijoiden, joita asia koskee, oikeuden tulla kuulluksi. Käsiteltävässä asiassa kantajan pyytämien tietojen toimittamisesta kieltäydettiin aluksi järjestelmällisesti.
- 164 Kantaja kiistää vielä kriisinratkaisuneuvoston väitteet, joiden mukaan on niin, että vaikka unionin yleinen tuomioistuin katsoisi perustelut riittämättömiksi, kriisinratkaisuneuvoston laskelma olisi edelleen pätevä. Kantajan mukaan ei voida automaattisesti olettaa, että tehdään uusi päätös, joka on sama kuin kumottu päätös.

- 165 Kriisinratkaisuneuvosto väittää, että sen ei tarvinnut toimittaa suoraan kantajalle yksityiskohtaisia perusteluja, koska sen päätöksiä ei ollut osoitettu kantajalle vaan Itävallan kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle. Se vetoaa lisäksi oikeuskäytäntöön, jonka mukaan perusteluvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien kaikkien olosuhteiden perusteella, joihin kuuluu muun muassa se tarve, joka niillä, joille kyseessä oleva toimi on osoitettu, voi olla saada selvennystä tilanteeseen.
- 166 Lisäksi siinä tapauksessa, että riidanalaiset päätökset koskisivat kantajaa suoraan, kriisinratkaisuneuvosto katsoo SEUT 296 artiklan 2 kohdan edellytysten täyttyvän. Koska kriisinratkaisuneuvoston päätökset on nimittäin osoitettu Itävallan kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle eikä kantajalle, on kriisinratkaisuneuvoston mukaan tärkeää, että perustelut ovat riittävät, jotta kyseinen kansallisen kriisinratkaisuviranomainen ymmärtää laskelman taustalla olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat, kuten on käsiteltävässä asiassa. Perustelujensa tueksi kriisinratkaisuneuvosto viittaa oikeuskäytäntöön, jonka mukaan asianomaisten osallistuminen toimen laatimismenettelyyn voi vähentää perusteluvollisuutta, koska se antaa niille tietoja, ja arvioitaessa sitä, täyttävätkö päätöksen perustelut nykyisessä SEUT 296 artiklassa vahvistetut vaatimukset, on otettava huomioon perustelujen sanamuodon lisäksi niiden asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt.
- 167 Kriisinratkaisuneuvoston mukaan riidanalaiset päätökset on nimittäin tehty kantajan hyvin tuntemassa asiayhteydessä. Vaikka tarkkaa määrää ei kriisinratkaisuneuvoston mukaan voida laskea pelkästään asiaa koskevien oikeussääntöjen perusteella, niissä annetaan selkeät tiedot laskennassa huomioon otettavista tärkeimmistä perusteista.
- 168 Kriisinratkaisuneuvoston mukaan laskentamenettely perustuu asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti sen ja kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tiiviiseen yhteistyöhön. Tästä syystä Itävallan kansallinen kriisinratkaisuviranomainen oli sen mukaan tietoinen vuoden 2016 ennakollisten vakauserämaksujen laskentatavasta. Näin on sitäkin suuremmalla syyllä, että kansalliset kriisinratkaisuviranomaiset laskivat ja keräsivät itse vuoden 2015 ennakolliset vakauserämaksut delegoidun asetuksen 2015/63 mukaisesti. Näin ollen kriisinratkaisuneuvosto katsoo, että riidanalaisen päätöksen perustelut olivat riittävät Itävallan kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle, joka kaikkien muiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tavoin osallistui tiiviisti vuoden 2016 ennakollisten vakauserämaksujen laskentaan.
- 169 Kriisinratkaisuneuvosto katsoo lisäksi, että kantaja menee SEUT 296 artiklan 2 kohdassa asetettuja edellytyksiä pidemmälle, kun se väittää, että sen olisi voitava laskea omat vakauserämaksunsa kriisinratkaisuneuvoston perustelujen pohjalta. Osa tiedoista, joita tarvitaan kantajan vuoden 2016 ennakollisten vakauserämaksujen laskemisessa, muodostuu muilta laitoksilta peräisin olevista luottamuksellisista tiedoista. SEUT 339 artiklan mukaan kriisinratkaisuneuvostolla on velvollisuus suojata kaikki laitosten luottamukselliset tiedot. Tästä velvollisuudesta määrätään myös perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja säädetään delegoidun asetuksen N:o 2015/63 14 artiklan 7 kohdassa, asetuksen N:o 806/2014 88 artiklassa ja direktiivin 2014/59 84 artiklassa.
- 170 Kriisinratkaisuneuvoston mukaan kantaja jättää mainitsematta, että se on saanut erittäin yksityiskohtaisen selvityksen laskelmasta Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 tekemästä perintäilmoituksesta ja että sille on ilmoitettu noudatetun päätöksen yksityiskohdista.
- 171 Kriisinratkaisuneuvosto väittää vielä, että SEUT 296 artiklan 2 kohdan rikkominen ei johda laskelmien pätemättömyyteen. Näin ollen vaikka unionin yleinen tuomioistuin kumoaisi riidanalaiset päätökset tällä perusteella, kyseinen laskelma olisi kriisinratkaisuneuvoston mukaan pätevä ja se voisi viipymättä tehdä uudelleen samanlaiset päätökset. Kuten unionin tuomioistuin totesi 6.7.1983 antamassaan tuomiossa Geist v. komissio (117/81, EU:C:1983:191, 7 kohta), kantajalla ei ole minkäänlaista oikeutettua intressiä päätöksen kumoamiseen muotovirheen perusteella silloin, kun hallinnolla ei ole lainkaan harkintavaltaa ja sen on toimittava niin kuin se on tehnyt.

- 172 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklassa edellytettyjen perustelujen on oltava kyseisen toimen luonteen mukaisia ja niistä on selkeästi ja yksiselitteisesti ilmentävä toimen toteuttaneen toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi tutkia toimenpiteen laillisuuden (ks. tuomio 20.12.2017, Comunidad Autónoma de Galicia ja Retegal v. komissio, C-70/16 P, EU:C:2017:1002, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 173 Perusteluvollisuutta on arvioitava asiaan liittyvien kaikkien olosuhteiden perusteella, joita ovat muun muassa toimen sisältö, esitettyjen perustelujen luonne ja se tarve, joka niillä, joille toimi on osoitettu tai joita se koskee suoraan ja erikseen, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, sillä tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimen perustelut SEUT 296 artiklan vaatimukset, on otettava huomioon toimen sanamuodon lisäksi sen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. tuomio 7.3.2013, Acino v. komissio, T-539/10, ei julkaistu, EU:T:2013:110, 124 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 174 Lisäksi toimen perustelujen pitää olla johdonmukaiset eikä niissä saa varsinkaan olla sisäisiä ristiriitaisuuksia, jotka haittaisivat toimeen johtaneiden syiden ymmärtämistä (tuomio 15.7.2015, Pilkington Group v. komissio, T-462/12, EU:T:2015:508, 21 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 175 Aluksi on muistutettava, että vaikka asetuksella N:o 806/2014 ja täytäntöönpanoasetuksella 2015/81 perustetussa järjestelmässä annetaan ennakollisten vakausmaksujen vahvistamista koskevat päätökset tiedoksi kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, mainitut päätökset koskevat maksuvollisia laitoksia suoraan ja erikseen (ks. edellä 73–79 kohta), toisin kuin kriisinratkaisuneuvosto väittää.
- 176 Se intressi, joka kyseisillä laitoksilla voi olla saada selvennystä tilanteeseen, on myös otettava huomioon arvioitaessa kyseessä olevia päätöksiä koskevan perusteluvollisuuden laajuutta. Lisäksi on muistutettava, että perustelujen tarkoituksena on myös antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus harjoittaa valvontaansa.
- 177 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kriisinratkaisuneuvosto syyllistyi useisiin perusteluvollisuuden laiminlyönteihin.
- 178 Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen tekstistä on yhtäältä todettava, että siinä mainitaan ainoastaan asetus N:o 806/2014 ja erityisesti sen 70 artiklan 2 kohta, vedotaan neuvotteluihin ja yhteistyöhön laitosten (Euroopan keskuspankki (EKP) ja kansalliset viranomaiset) kanssa ja siihen, että laskeminen suoritetaan siten, että yksilöllisten maksujen kokonaismäärä ei ylitä tiettyä tasoa (eli 12,5:tä prosenttia asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdassa säädetystä tavoitetasosta). Se ei sisällä mitään tietoa kantajan vakausmaksun laskemisen peräkkäisistä vaiheista eikä näihin eri vaiheisiin liittyviä lukuja.
- 179 Ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä mainitun asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan ja erityisesti sen 6 kohdan tulkinnan perusteella voidaan tosin ymmärtää, että kriisinratkaisuneuvosto soveltaa ennakollisten vakausmaksujen laskemiseen erityisesti ”komission direktiivin 2014/59/EU 103 artiklan 7 kohdan nojalla hyväksymiä delegoituja säädöksiä, joissa täsmennetään käsitettä vakausmaksujen mukauttamisesta laitosten riskiprofiiliin”, eli tässä tapauksessa delegoitua asetusta 2015/63.
- 180 Delegoidussa asetuksessa 2015/63 on lisäksi yksityiskohtaisia sääntöjä, joita kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava vakausmaksuja laskiessaan.
- 181 Nämä seikat eivät kuitenkaan ole riittäviä sen ymmärtämiseksi, miten kriisinratkaisuneuvosto on näitä sääntöjä kantajan tapaukseen soveltaessaan päätenyt sitä koskevan maksun määrään, joka on mainittu ensimmäisen riidanalaisen päätöksen liitteessä.

182 On lisättävä, että ensimmäisessä riidanalaisessa päätöksessä ei mainita välipäätöksiä, jotka kriisinratkaisuneuvosto teki vakaumaksujen laskemiseen liittyvän lainsäädännön täytäntöön panemiseksi (jäljempänä välipäätökset), eli ainakaan seuraavia välipäätöksiä:

- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 14.9.2015 tekemä päätös pilarin ”kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit” määritelmästä (SRB/ES/SRF/2015/00)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 30.11.2015 tekemä päätös kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaumaksujen laskemista koskevista yhteisistä säännöistä suojattujen talletusten osalta (SRB/ES/SRF/2015/01)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 30.11.2015 tekemä päätös kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaumaksujen laskemista koskevista yhteisistä säännöistä uusien valvonnan alaisten laitosten osalta (SRB/ES/SRF/2015/02)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 30.11.2015 tekemä päätös kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaumaksujen laskemista koskevista yhteisistä säännöistä vaiheessa 2 suoritettavan diskreetoinnin osalta (SRB/ES/SRF/2015/03)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 30.11.2015 tekemä päätös kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaumaksujen laskemista varten toimitettaviin tietoihin liittyvistä lisätakeista (SRB/ES/SRF/2015/04)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 30.11.2015 tekemä päätös kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaumaksujen laskemista koskevista yhteisistä säännöistä valtiontukien viiteajankohdan osalta (SRB/ES/SRF/2015/05)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 24.2.2016 tekemä päätös puuttuvien tietojen käsittelystä lopullisten tietokokonaisuuksien toimittamisen jälkeen (SRB/ES/SRF/2016/00/A)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 10.3.2016 tekemä päätös vakaumaksukauden 2016 negatiivisista saldoista vuoden 2016 ennakollisten vakaumaksujen mukauttamisen jälkeen siinä tapauksessa, että vuoden 2015 ennakollisista vakaumaksuista toimitettuja tietoja oikaistaan tai tarkistetaan (SRB/ES/SRF/2016/02)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 10.3.2016 tekemä päätös vuoden 2015 ennakollisten vakaumaksujen vähentämisestä vuoden 2016 ennakollisista vakaumaksuista (SRB/ES/SRF/2016/03)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 10.3.2016 tekemä päätös sijoitusyhtiöitä koskevasta yksinkertaistetusta menetelmästä (SRB/ES/SRF/2016/03A)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 6.4.2016 tekemä päätös vuodelta 2015 suoritettujen ennakollisten vakaumaksujen vähentämisestä pankkitoimiluvan menettämisen tapauksessa (SRB/ES/SRF/2016/05)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 6.4.2016 tekemä päätös puuttuvien tietojen käsittelystä lopullisten tietokokonaisuuksien toimittamisen jälkeen (SRB/ES/SRF/2016/05/A)
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 6.4.2016 tekemä päätös suojattuja talletuksia koskevista tiedoista (SRB/ES/SRF/2016/05/B)

- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 13.4.2016 tekemä päätös edistämislainoihin liittyvistä veloista (SRB/ES/SRF/2016/05/C)
 - kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemä päätös peruuttamattomien maksusitoumusten laskentaperusteesta vuoden 2016 ennakollisten vakaussmaksujen maksukauden osalta (SRB/ES/SRF/2016/10)
 - kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 15.4.2016 tekemä päätös peruuttamattomia maksusitoumuksia ja takausjärjestelmiä koskevasta sopimuksesta (SRB/ES/SRF/2016/11).
- 183 Kuten edellä 39 kohdassa todetaan, kantaja toimitti nämä 16 välipäätöstä unionin yleiselle tuomioistuimelle 9.5.2018 päivätyllä kirjeellä sen jälkeen, kun se oli saanut ne pyydettyään niitä kriisinratkaisuneuvostolta. Kriisinratkaisuneuvosto mainitsi 15.1.2018 päivätyssä kirjeessään, että ennen kuin riidanalaiset päätökset tehtiin, se oli jo vahvistanut erikseen erilaisia laskentamenetelmään ja -prosessiin liittyviä tekijöitä. Tämän kirjeen johdosta kantaja pyysi toimittamaan nämä asiakirjat ja sai 20.4.2018 kriisinratkaisuneuvostolta postitse 16 välipäätöstä, joita oli käytetty sen vuoden 2016 vakaussmaksun laskentaperusteena ja joita kriisinratkaisuneuvosto luonnehtii laskentaprosessissa huomioon otetuiksi välivaiheiksi.
- 184 Koska näitä 16:tä välipäätöstä ei julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä eikä annettu tiedoksi kantajalle, viimeksi mainittu katsoo, että ne on todettava oikeudellisesti mitättömiksi eivätkä ne voi olla riidanalaisten maksujen määräämisen normatiivinen perusta. Lisäksi on niin, että vaikka kriisinratkaisuneuvosto katsoi nämä välipäätökset puhtaasti valmisteleviksi toimenpiteiksi eikä täysimääräisiksi toimiksi, niiden sisältö olisi pitänyt liittää vuoden 2016 vakaussmaksun vahvistamisesta tehdyn päätöksen perustelukappaleisiin.
- 185 Kriisinratkaisuneuvosto väitti 6.6.2018 päivätyssä kirjeessä, että toimitetut uudet todisteet oli unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 85 artiklan nojalla jätettävä tutkimatta, koska kantaja ei ollut perustellut todisteiden esittämistä myöhässä, ja että kantaja oli joka tapauksessa tietoinen sellaisten sisäisten asiakirjojen olemassaolosta, joista ilmenivät vakaussmaksujen keräämisprosessia ja laskentamenetelmää koskevat kriisinratkaisuneuvoston ”erilliset määritykset”. Kriisinratkaisuneuvosto väitti nimittäin antaneensa 13.9.2016 päivätyllä kirjeellä eli lähes kaksi vuotta ennen uusien todisteiden toimittamista kantajalle oikeuden tutustua useisiin samankaltaisiin asiakirjoihin.
- 186 Kriisinratkaisuneuvoston mukaan laskentamenetelmiin liittyvillä asiakirjoilla ei joka tapauksessa ollut tarkoitus olla ulkoista oikeusvaikutusta. Sen mukaan laskentamenetelmään liittyviä asiakirjoja ei ollut osoitettu kantajalle, eikä se siis mielestään ollut velvollinen antamaan kantajalle tiedoksi näitä toimenpiteitä. Kriisinratkaisuneuvoston mukaan näiden asiakirjojen sisällöstä ilmoitettiin kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille tai siitä keskusteltiin niiden kanssa perusteellisesti vakaussmaksuja käsittelevässä komiteassa hyvissä ajoin ennen ennakollisia vakaussmaksuja koskevien laskelmien hyväksymistä. Nämä laskentamenetelmiä koskevat asiakirjat eivät sen mukaan myöskään ole tarpeellisia eivätkä merkityksellisiä asian ratkaisun kannalta. Kriisinratkaisuneuvoston kannalta katsottuna esitetyillä uusilla todisteilla ei ole todistusarvoa niiden tosiseikkojen osalta, joihin kantaja vetoaa.
- 187 Kantajan 9.5.2018 päivätyssä kirjeessä esittämien uusien todisteiden tutkittavaksi ottamisesta on todettava, että kyse on uusista seikoista, joista kantaja ei voinut olla tietoinen ennen kuin kriisinratkaisuneuvosto mainitsi 15.1.2018 päivätyssä kirjeessään, että se oli jo vahvistanut erikseen erilaisia laskentamenetelmään ja laskentaprosessiin liittyviä tekijöitä ennen riidanalaisten päätösten tekemistä.

- 188 Siltä osin kuin on kyse kriisinratkaisuneuvoston väitteestä, jonka mukaan kantaja oli joka tapauksessa heti kriisinratkaisuneuvoston 13.9.2016 päivätyyn kirjeen lähettämisen jälkeen selvillä sellaisten sisäisten asiakirjojen olemassaolosta, joista ilmenivät vakaumaksujen keräämisprosessia ja laskentamenetelmää koskevat kriisinratkaisuneuvoston ”erilliset määrittelyt”, mainitun kirjeen sisältö on tutkittava.
- 189 Kyseisessä kirjeessä kriisinratkaisuneuvosto vastasi kantajan 7.7.2016 esittämään pyyntöön saada tutustua kaikkiin itseään koskeviin päätöksiin. Kirjeessään kriisinratkaisuneuvosto antoi kantajalle mahdollisuuden tutustua sen toimipaikassa riidanalaisten päätösten ja laskelmien lisäksi viiteen välipäätökseen, joiden otsikot ovat seuraavat:
- kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 10.3.2016 tekemä päätös kriisinratkaisurahaston tavoitetasosta vuonna 2016 (SRB/ES/SRF/2016/01)
 - kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 14.12.2015 tekemä päätös vuoden 2016 peruuttamattomia maksusitoumuksia koskevasta politiikasta (SRB/ES/SRF/2015/06)
 - kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon 30.9.2015 tekemä päätös vuoden 2016 vakaumaksujen ilmoituslomakkeesta (SRB/PS/SRF/2015/01)
 - kriisinratkaisuneuvoston täysistunnon 23.10.2015 tekemä päätös vuoden 2016 vakaumaksujen ilmoituslomakkeen muuttamisesta (SRB/PS/SRF/2015/02)
 - kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnon 6.4.2016 tekemä päätös vuoden 2016 vakaumaksujen ilmoituslomakkeen muuttamisesta (SRB/ES/SRF/2016/04).
- 190 Kyseisen vastauksen sanamuodon perusteella kantaja saattoi kohtuudella ajatella, ettei kriisinratkaisuneuvosto ollut tehnyt muita sitä koskevia välipäätöksiä. Kantajalle 13.9.2016 lähetettyjen välipäätösten joukossa ei kuitenkaan ollut yhtään niistä 16 välipäätöksestä, jotka lähetettiin kantajalle kaksi vuotta myöhemmin.
- 191 Lisäksi kriisinratkaisuneuvosto toteaa 13.9.2016 päivätyssä kirjeessään, että riidanalaisissa päätöksissä viitataan edellä 189 kohdassa mainittuihin kolmeen viimeiseen välipäätökseen. Riidanalaisissa päätöksissä ei kuitenkaan viitata lainkaan kyseisiin välipäätöksiin.
- 192 Edellä esitetystä seuraa, että nämä uudet todisteet on otettava tutkittaviksi.
- 193 On todettava, että edellä sekä 182 että 189 kohdassa mainitut välipäätökset eivät olleet kantajalle osoitettuja asiakirjoja, joten kriisinratkaisuneuvosto ei ollut velvollinen antamaan niitä tiedoksi sille.
- 194 On kuitenkin todettava yhtäältä, että kyseisissä välipäätöksissä määritellään sekä laskentamenettelyn osatekijöitä että varsinainen vakaumaksujen laskeminen. Näissä välipäätöksissä ei toisaalta pelkästään panna täytäntöön sovellettavaa lainsäädäntöä, vaan joidenkin päätösten osalta myös täydennetään sitä. Koska näitä välipäätöksiä ei julkaistu eikä muulla tavoin annettu tiedoksi laitoksille, kriisinratkaisuneuvoston väite, jonka mukaan ensimmäisen riidanalaisen päätöksen perustelut olivat riittävät sillä perusteella, että asetuksessa N:o 806/2014, delegoidussa asetuksessa 2015/63, täytäntöönpanoasetuksessa 2015/81 ja direktiivissä 2014/59 esitettiin yksityiskohtaisesti ennakollisten vakaumaksujen laskemiseksi sovellettava menetelmä (ks. edellä 167 kohta), ei missään tapauksessa voi menestyä.
- 195 On riittävää mainita kaksi esimerkkiä eli ensinnäkin päätös SRB/ES/SRF/2016/01 (mainittu edellä 189 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa), jonka 1 artiklassa vahvistetaan vuoden 2016 tavoitetaso, joka on kantajan vakaumaksun laskemisessa huomioon otettava seikka (ks. täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artikla ja delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I oleva vaihe 6), ja toiseksi välipäätös SRB/ES/SRF/2015/00 (mainittu edellä 182 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa), jossa pantiin

täytäntöön delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 1 kohdan d alakohta, joka koskee kriisinratkaisuneuvoston määrittämiä muita riski-indikaattoreita, jotka muodostavat neljännen riskipilarin.

- 196 Vaikka kriisinratkaisuneuvosto antoikin edellä 182 ja 189 kohdassa mainitut välipäätökset tiedoksi kantajalle, se kuitenkin teki sen edellisessä kohdassa mainittujen päätösten osalta vasta 20.4.2018 ja jälkimmäisessä kohdassa mainittujen päätösten osalta 13.9.2016 eli siis kanteen nostamisen jälkeen.
- 197 Tältä osin on muistettava, että perusteluvollisuuden noudattamista on arvioitava niiden tietojen mukaan, jotka kantajalla on kanteen nostamisen hetkellä (ks. tuomio 12.11.2008, *Evropaïki Dynamiki v. komissio*, T-406/06, ei julkaistu, EU:T:2008:484, 50 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 198 Siitä kriisinratkaisuneuvoston väitteestä, jossa viitataan sakkojen laskentaa, jossa määrätään seuraamuksia kartellista, koskevaan oikeuskäytäntöön ja jonka mukaan komissio ei ole velvollinen esittämään sakkojen laskentavasta yksityiskohtaisempaa selvitystä tai numeromääräisiä tietoja silloin, kun se ilmoittaa arviointiperusteet, joiden avulla se on määrittänyt rikkomisen vakavuuden ja keston, on todettava yhtäältä, että käsiteltävässä asiassa välipäätöksiä ei sakkojen laskentamenetelmästä poiketen ole julkaistu eikä annettu kantajalle tiedoksi ennen kanteen nostamista. Käsiteltävässä asiassa kyseessä oleva ala, joka koskee kriisinratkaisuneuvoston määrittämiä ennakollisia vakausmaksuja, jotka laitosten on maksettava kriisinratkaisurahaston rahoittamiseksi, eroaa toisaalta ominaisuuksiltaan sakkojen laskennasta, jossa määrätään seuraamuksia kartellista, erityisesti niiden varoittavan luonteen vuoksi (ks. vastaavasti tuomio 17.12.2014, *Pilkington Group ym. v. komissio*, T-72/09, ei julkaistu, EU:T:2014:1094, 247 ja 248 kohta). Tätä väitettä ei näin ollen sovelleta käsiteltävässä asiassa.
- 199 Lopuksi on todettava, että kriisinratkaisuneuvosto laiminlöi perusteluvollisuutensa, koska se ei antanut välipäätöksiä tiedoksi kantajalle ennen kanteen nostamista.
- 200 Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen liitteestä on toisaalta todettava, että vaikka siinä ilmoitetaan määrä riskiprofiiliin euroalueen ympäristössä perustuvaa mukautuskerrointa varten, siinä ei anneta vastaavaa tietoa riskiprofiiliin perustuvasta mukautuskertoimesta kansallisessa ympäristössä tehdyn laskelman osalta. Vaikka siinä täsmennetään, minkä tyyppistä laskentatapaa on käytetty eurooppalaisessa yhteydessä, siinä ei anneta mitään tietoa kriisinratkaisuneuvoston kansallisen yhteyden osalta käyttämästä laskentatavasta.
- 201 Kuten täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 8 artiklan 1 kohdan a alakohdasta kuitenkin ilmenee, kansalliseen yhteyteen viittaavan kriisinratkaisuneuvoston laskelman osuus laitosten vakausmaksuja koskevasta laskelmasta vuonna 2016 on 60 prosenttia ja eurooppalainen osuus vain 40 prosenttia. Ensimmäisen riidanalaisen päätöksen perustelut vaikuttavat siis tältä osin riittämättömiltä.
- 202 On lisättävä, että ensimmäisen riidanalaisen päätöksen riittämättömiä perusteluita ei voida korvata Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 päivätyn kirjeen sisällöllä.
- 203 Riippumatta nimittäin jopa siitä, että kyseinen kirje ei sisällä olennaisia seikkoja, joilla voitaisiin korjata ensimmäisen riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuutta, on todettava, että päätöksen perusteleminen on joka tapauksessa ennakollisia vakausmaksuja koskevan päätöksen laatineen kriisinratkaisuneuvoston tehtävä.
- 204 Sovellettavalla lainsäädännöllä perustetussa järjestelmässä juuri kriisinratkaisuneuvosto laskee ja vahvistaa ennakolliset vakausmaksut. Kyseisten maksujen laskemisesta tehtävät kriisinratkaisuneuvoston päätökset osoitetaan vain kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille (täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 5 artiklan 1 kohta), ja näiden viranomaisten on annettava ne tiedoksi laitoksille (täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 5 artiklan 2 kohta) ja kerättävä maksut laitoksilta mainittujen päätösten perusteella (asetuksen N:o 806/2014 67 artiklan 4 kohta).

- 205 Näin ollen toimiessaan asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan nojalla kriisinratkaisuneuvosto tekee päätöksiä, jotka ovat luonteeltaan lopullisia ja koskevat laitoksia erikseen ja suoraan.
- 206 Tämän seurauksena kriisinratkaisuneuvoston, joka on kyseisten päätösten laatija, on perusteltava ne. Tätä velvollisuutta ei voida delegoida kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille, eivätkä ne voi myöskään korjata sen laiminlyöntiä, sillä silloin jätettäisiin huomiotta kriisinratkaisuneuvoston asema mainittujen päätösten laatijana ja sille tällä perusteella kuuluva vastuu ja – kun otetaan huomioon kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten erilaisuus – aiheutettaisiin laitosten eriarvoisen kohtelun riski siltä osin kuin on kyse kriisinratkaisuneuvoston päätösten perusteluista.
- 207 On joka tapauksessa todettava, että Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen 26.4.2016 tekemän perintäilmoituksen liitteessä olevia tietoja ei ole yksilöity kriisinratkaisuneuvoston tiedoiksi. Ne on päinvastoin esitetty erottamattomana osana perintäilmoitusta, joka on Itävallan oikeuden toimi, joten ei ole mahdollista erottaa Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen hankkimia tietoja niistä tiedoista, jotka ovat mahdollisesti peräisin kriisinratkaisuneuvostolta.
- 208 Lisäksi on todettava, että vaikka riskiprofiiliin perustuvan mukautuskertoimen on välttämättä sisällettävä kaikki vaadittavat desimaalit, jotta laskelma ei olisi summittainen, 26.4.2016 tehdyn perintäilmoituksen liitteessä (kahden desimaalin tarkkuudella) ilmoitettu mukautuskerroin ei vastaa ensimmäisen riidanalaisen päätöksen liitteessä, sellaisena kuin se annettiin tiedoksi unionin yleiselle tuomioistuimelle vastauksena toiseen määräykseen, (14 desimaalin tarkkuudella) ilmoitettua mukautuskerrointa.
- 209 Edellä esitetyn perusteella kriisinratkaisuneuvosto laiminlöi perusteluvelvollisuuden antaessaan ensimmäisen riidanalaisen päätöksen.
- 210 Toisesta riidanalaisesta päätöksestä on todettava, että siinäkin laiminlyödään perusteluvelvollisuus samoista syistä kuin ensimmäisen riidanalaisen päätöksen osalta esitetyt syyt ja lisäksi sen vuoksi, ettei siinä millään tavoin perustella siinä tehtävää mukautusta.
- 211 Kyseisen mukauttamisen perusteet kylläkin esitettiin Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kantajalle lähettämässä, 23.5.2016 päivätyssä kirjeessä, jonka liitteenä oli kriisinratkaisuneuvoston kantajalle lähettämä ja niin ikään 23.5.2016 päivätty kirje.
- 212 Kriisinratkaisuneuvoston 23.5.2016 päivätyssä kirjeessä on kuitenkin vain yleisiä selvityksiä toisessa riidanalaisessa päätöksessä tehdyn mukautuksen perusteluista.
- 213 Itävallan kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen kirjeeseen sisältyneiden perustelujen osalta viitataan edellä 202–206 kohdassa esitettyihin seikkoihin.
- 214 Lopuksi on todettava, että edellä 171 kohdassa mainitut kriisinratkaisuneuvoston perustelut on hylättävä. Vaikka oikeuskäytännöstä nimittäin ilmenee, ettei valittajalla ole minkäänlaista oikeutettua intressiä päätöksen kumoamiseen muotovirheen, perustelujen puuttumisen tai puutteellisuuden perusteella silloin, kun päätöksen kumoaminen johtaisi ainoastaan sellaisen uuden päätöksen tekemiseen, joka on aineellisoikeudellisesti samanlainen kuin kumottu päätös (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2017, Schröder v. CPVO – Hansson (SEIMORA), T-425/15, T-426/15 ja T-428/15, ei julkaistu, EU:T:2017:305, 109 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), on todettava, että käsiteltävässä asiassa ei ole mahdollista sulkea pois sitä, että riidanalaisten päätösten kumoaminen johtaa erilaisten päätösten tekemiseen. Koska ei nimittäin ole olemassa täydellisiä tietoja kriisinratkaisuneuvoston määrittämisestä ja välilaskelmista eikä kaikkia muihin laitoksiin liittyviä tietoja kantajan ja kunkin muun laitoksen vakausmaksujen keskinäisestä riippuvuudesta huolimatta, kantaja ja unionin yleinen tuomioistuin eivät kykene käsiteltävässä asiassa varmistamaan, johtaisiko kyseisten päätösten kumoaminen välttämättä uuden aineellisoikeudellisesti samanlaisen päätöksen tekemiseen.

215 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen kanneperuste on hyväksyttävä.

216 On todettava, että riidanalaiset päätökset on kumottava, eikä kantajan esittämiä toista, kolmatta ja neljättä kanneperustetta ole tarpeen tutkia.

Annettavan tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen

217 Kriisinratkaisuneuvosto väittää, että jos unionin yleinen tuomioistuin kumoaa ensimmäisen tai toisen riidanalaisen päätöksen kantajaa koskevilta osin, kumoamisen ajallisia vaikutuksia olisi rajoitettava ja sitä olisi sovellettava vasta kuusi kuukautta sen jälkeen, kun tuomio on nyt käsiteltävässä asiassa saanut lainvoiman.

218 Kriisinratkaisuneuvosto toteaa, että tähän vaatimukseen on syynä se, että sen on hyväksyttävä uudelleen kantajan vuoden 2016 vakauserä maksuja koskeva laskelma. Koska kantaja ei kiistä sitä, että sen on maksettava vakauserä maksu kriisinratkaisurahastoon, ei kriisinratkaisuneuvoston mukaan ole asianmukaista suorittaa takaisinmaksua uuden päätöksen tekemistä odottaessa.

219 Kantaja ei ole ottanut kantaa tähän.

220 Tältä osin on muistutettava oikeuskäytännöstä, jonka mukaan silloin, kun se oikeusvarmuuteen liittyvien pakottavien syiden nojalla on perusteltua, unionin tuomioistuimelle on annettu SEUT 264 artiklan toisessa kohdassa harkintavalta kussakin yksittäistapauksessa todeta, miltä osin kyseisen toimen vaikutuksia kuitenkin on pidettävä pysyvinä (ks. analogisesti tuomio 22.12.2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, 121 kohta).

221 Tämän oikeuskäytännön mukaisesti unionin tuomioistuin on käyttänyt mahdollisuutta rajoittaa ajallisesti yhteisön säännösten pätemättömäksi toteamisen vaikutuksia silloin, kun oikeusvarmuutta koskevat pakottavat syyt, jotka johtuvat kaikista julkisista ja yksityisistä eduista kysymyksessä olevissa asioissa, estävät sen, että kyseisten säännösten perusteella tuomion antamispäivää edeltävänä ajanjaksona perityt tai maksetut määrät riitautettaisiin (tuomio 22.12.2008, Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, 122 kohta).

222 Nyt käsiteltävässä asiassa kriisinratkaisuneuvosto ei ole osoittanut, millä tavoin kantajalta vuonna 2016 ennakkollisina vakauserä maksuina kannettujen määrien palauttaminen tämän tuomion johdosta vaarantaisi oikeusvarmuuteen liittyvät pakottavat seikat, jotka liittyvät kaikkiin käsiteltävässä asiassa kyseessä oleviin sekä julkisiin että yksityisiin intresseihin. Pelkästään se, että uuden päätöksen tekemistä odottaessa ei olisi asianmukaista palauttaa maksuja, ei nimittäin ole oikeusvarmuuteen liittyviä pakottavia syitä koskeva peruste.

223 Näin ollen tämän tuomion vaikutuksia ei ole syytä rajoittaa ajallisesti.

Oikeudenkäyntikulut

224 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kriisinratkaisuneuvoston numerolla T-377/16 kirjattu kanne on hylätty, se on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kyseisessä asiassa kantajan oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti. Koska molemmat muut kanteet, jotka on kirjattu numeroilla T-645/16 ja T-809/16, on jätetty tutkimatta ja numerolla T-645/16 R rekisteröity välitoimihakemus on hylätty, kantaja on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kyseisissä asioissa kriisinratkaisuneuvoston oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti.

225 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan asiassa T-645/16.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asiat seuraavasti:

- 1) Asioissa T-645/16 ja T-809/16 nostetut kanteet jätetään tutkimatta.
- 2) Yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakaussmaksuista yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 15.4.2016 tehty päätös (SRB/ES/SRF/2016/06) ja yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavien ennakollisten vakaussmaksujen mukauttamisesta yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 20.5.2016 tehty päätös (SRB/ES/SRF/2016/13), jolla täydennetään kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2016 suoritettavista ennakollisista vakaussmaksuista yhteisen kriisinratkaisuneuvoston johdon istunnossa 15.4.2016 tehtyä päätöstä, kumotaan asiassa T-377/16 siltä osin kuin ne koskevat Hypo Vorarlberg Bank AG:tä.
- 3) Kriisinratkaisuneuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan lisäksi korvaamaan Hypo Vorarlberg Bankille asiassa T-377/16 aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 4) Hypo Vorarlberg Bank vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan lisäksi korvaamaan kriisinratkaisuneuvostolle asioissa T-645/16 ja T-809/16 sekä asiassa T-645/16 R aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.
- 5) Italian tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Collins

Kancheva

Barents

Passer

De Baere

Julistettiin Luxemburgissa 28 päivänä marraskuuta 2019.

Allekirjoitukset